68ste JAARGANG No. 8063 ZATERDAG 13 JANUARI 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs: Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Conscientiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnev

Nog steeds: verbeten gevechten rond Wondjoe.

Tokio — De Chinese en Noord-Koreaanse troepen, die Wondjoe in het Oosten zijn voorbijgetrokken, hebben Matsjari veroverd en daarmee de hoofdweg en de spoorverbinding van Tsjottsjon naar de Oostkust afgesneden. Zij zijn thans op weg naar Tanjang, dat volgens radio-Moskou reeds bereikt is. Ook zou volgens hetzelfde van het communistische persbureau Nieuw-Guinea stammende bericht de Oost-Koreaanse haven Kangnoeng zijn bezet.

De strijd in het Sobaek-gebergte, waar Amerikaanse, Franse en Nederlandse manschappen verbeten stand houden, neemt in hevigheid toe. In de afgelopen dagen heeft de tegenstander 3500 man verloren. Dank zij het inzetten van B-29 bommenwerpers en een hevig vuur door de geallieerde artillerie kon het gevaar voor de saillant van Wondjoe voorlopig worden bezworen. Twee Noord-Koreaanse regimenten, die van het Noordoosten uit in Zuidwestelijke richting waren doorgestoten, zijn door granaten en bommen uiteengeslagen.

Volgens luchtmeldingen trekken de communisten ook in het gebied van Osan troepen samen. De leiding der geallieerde luchtmacht schat, dat Vrijdag bij 700 aanvalsvluchten 1300 man communistische troepen gedood of gewond zijn.

A.F.P. meldt, dat talrijke vijandelijke doorsijpelingen geconstateerd zijn op de rechterflank van de tweede Amerikaanse divisie, bv. langs de gehele weg tussen Tsjetsjon en Tanjang en op de weg tussen Tsjongdjoe en Tanjang. De vijand beweegt zich in Noordoostelijke richting en schijnt in de rug van de tweede divisie te willen komen.

In de centrale frontsector daalde de temperatuur in de nacht van Vrijdag op Zaterdag tot 21 graden onder nul. Het Franse bataljon, dat Vrijdag een heuvel ten Zuiden van Wondjoe bezette, moest deze weer ontruimen.

Te Poesan, de voornaamste aanvoerhaven der Verbonden Strijdkrachten, bevindt zich reeds een kwart millioen vluchtelingen en het aantal neemt per dag met 50.000 toe, aldus een hoge Amerikaanse officier te Washington.

LOUIS ST. LAURENT — de Canadese eerste Minister kwam in Londen aan om de vergadering van de Premiers van het Britse Gemenebest bij te wonen. Aanvankelijk weigerde de Premier van Pakistan deel te nemen, doch later besloot hij toch te gaan.

GERUSTSTELLENDE WOORDEN VAN RESTON

New York. — James Reston, diplomatiek correspondent van de „New York Times", zegt, dat de Amerikaanse regering haar strategische plannen en haar bewapeningsplannen niet baseert op de veronderstelling van het uitbreken van een algemene oorlog in Europa in 1951.

Indien met een oorlog in dit jaar rekening wordt gehouden, zo zegt hij, zou dit een militaire begroting van 150 milliard dollar en de mobilisatie van een leger van 15 millioen betekenen. Tot nu toe is geen enkele functionaris van oordeel, dat de toestand zó verslechterd is, dat tot bovengenoemde maatregelen overgegaan dient te worden.

In Washington, zo vervolgt Reston, is men van mening, dat het communisme zich enige tijd zal concentreren op de verovering van Azië, waar bijna alle sociale en militaire factoren voor het communisme gunstiger zijn dan in Europa. Moskou zal het element „risico" in sterkere mate in zijn politiek willen opnemen.

Men ziet dus niet een catastrofe in 1951, zo besluit Reston, doch een zeer gespannen tijdperk.

WOORDEN VAN TAFT VERONTRUSTENDE

Washington. — Er is een eind gekomen aan de door de twee partijen gesteunde buitenlandse politiek, nu Truman blijft staan op het recht om troepen naar Europa te zenden, zonder voorafgaande goedkeuring van het congres, aldus heeft de Republikeinse Senator Taft verklaard. Taft deelde aan een verslaggever mee, dat hij het zenden van een beperkt aantal Amerikaanse divisies naar Europa zou goedkeuren, indien de Europeanen de bereidheid toonden hun eigen verdediging op te bouwen.

Economische boodschap van Truman aan het congres.

Washington — President Truman heeft heden het grootste gedeelte van zijn jaarlijkse economische boodschap aan het Congres gewijd aan de middelen, waardoor de kracht van de Verenigde Staten en van de vrije naties ter wereld zou kunnen worden vergroot.

Truman vraagt in zijn economische boodschap:

1. volmacht voor het opnemen en uitgeven van totaal 140 milliard dollar voor het lopende fiscale jaar, eindigende 30 Juni 1951 en het volgende fiscale jaar;
2. verhoging der belastingen met „aanzienlijk meer" dan de in totaal 8 milliard dollars der twee laatste belastingverhogingen;
3. algemene verhoging der capaciteit van de Verenigde Staten voor het produceren van staal, aluminium, electrische kracht en andere basisproducten in het kader van de herbewapening met inbegrip van uitbreiding der capaciteit van de staalindustrie tot ongeveer 120 millioen ton ingot in de eerstkomende drie of vier jaar en uitbreiding van het vermogen tot opwekking van electrische stroom met aanzienlijk meer dan 20 millioen kilowatt in de eerstkomende drie jaar;
4. verhoging van de productieve kracht van de Verenigde Staten in vijf jaar met ten minste 25%;
5. versterking van de productieve capaciteit van alle vrije landen en steun door deze landen aan de Verenigde Staten, evenals steun door de Verenigde Staten aan die landen;
6. uitoefening van toezicht op de uitvoer en toewijzingen ten einde de Verenigde Staten in staat te stellen hun aandeel te leveren in de overeenkomsten voor internationale toewijzingen betreffende een doelmatige verdeling van schaarse producten;
7. vermindering in Amerika van het verbruik teneinde de defensie-inspanning te steunen en het prijspeil van verbeteringen op het gebied van landbouw-, bedrijfs- en huishoudelijke installaties;
8. een doeltreffende loon- en prijsstabilisatie;
9. uitbreiding van de gewapende strijdkrachten met bijna 1 millioen mannen en vrouwen en van het aantal arbeiders werkzaam in de industrieën voor de defensie met vermoedelijk niet minder dan 4 millioen mannen en vrouwen. Dit zal betekenen, dat ook vrouwen en oudere arbeiders aan het werk zullen moeten gaan.

Nationale defensie.

President Truman deelde voorts mede, dat de uitgaven voor de nationale veiligheid aan het einde van dit kalenderjaar 45 à 55 milliard dollar per jaar zullen bedragen. Momenteel bedragen bedoelde uitgaven ongeveer 7% van de nationale productie der Verenigde Staten en aan het einde van dit jaar is een stijging te verwachten tot 18%. Het hoogste percentage, door deze uitgaven in Wereldoorlog II bereikt was 45%.

Handelspolitiek.

President Truman merkte op, dat de internationale handelspolitiek moet worden aangepast aan de gemeenschappelijke behoeften der vrije landen. Ondanks de defensie-inspanningen en verscherping van de handelscontrole zal een groot deel van de wereldhandel op de gebruikelijke wijze blijven geschieden. Het gemeenschappelijke defensiedoel kan worden bevorderd door verlaging van douanetarieven en opruiming van handelsbelemmeringen; de Amerikaanse douanewetten en -procedures moeten worden vereenvoudigd en het invoerrecht op koper moet worden afgeschaft.

Gezonde economie.

Truman deelde mede, dat de Amerikaanse economie gezond is en noemde ter staving van zijn bewering de volgende cijfers: de Amerikaanse productie is thans ruim 50% hoger dan in 1940, de agrarische productie is 25% hoger. Thans is er werkgelegenheid voor 13 millioen mensen meer dan tien jaar geleden; de productie-capaciteit is 20% groter, de capaciteit van de olieraffinage-industrie 40% en de capaciteit van de electriciteitsindustrie 70% groter. De investeringen in fabrieken en installaties de laatste vijf jaar bedroegen 90 milliard dollar, de productie per man-uur steeg ongeveer 10%. De productie van goederen en diensten is thans ruim 10% hoger dan in 1949. Op grond van deze factoren zeide Truman te kunnen verklaren, dat er geen twijfel kan bestaan, dat de Amerikaanse economie de verciste grote inspanning kan verdragen en daarbij krachtig zal kunnen blijven en krachtiger kunnen worden.

Recht tot het hart

— De gierigaard wordt geminacht tijdens zijn leven en uitgelachen na zijn dood.

DEKEN DER KARDINALEN OVERLEDEN.

Vaticaanstad — Kardinaal Francesco Marchetti-Selvaggiani, de deken van het college van kardinalen, is Zaterdag in de leeftijd van 79 jaar overleden, waardoor het aantal kardinaals is gedaald tot 52. Thans zijn er 19 open plaatsen. De kardinaal was secretaris van het Heilig Officie, het hoogste tribunaal van de R.K. Kerk voor zaken van godsdienst en zeden, vicaris-generaal van de Paus te Rome en aartspriester van de kathedraal te Rome.

Gemenebest — Conferentie met grote overeenstemming gesloten

Londen. — De premiers van de negen landen van het Britse Gemenebest hebben hun tiendaagse conferentie te Londen beëindigd. In hun slotverklaring zeggen zij, dat zij elke uitvoerbare regeling voor een openhartige gedachtenwisseling met Stalin of Mao Tse Toeng zouden toejuichen.

Aangedrongen wordt op een spoedig accoord met Duitsland en Japan. „Wij willen ons niet bemoeien met de zaken van de Sovjet-Unie, China of enig ander land. Wij zijn slechts vastbesloten onze eigen zaken te blijven regelen zonder vrees voor agressie", aldus de verklaring.

In het communiqué wordt verder gezegd: „Zolang er vrees voor agressie bestaat, zullen wij onze verdediging moeten versterken. Wij zijn bereid de nodige offers te dragen".

RESOLUTIE-DEBAT VOORTGEZET

Lake Success. — De Politieke Commissie van de Verenigde Naties heeft Vrijdag de bespreking van de eergisteren door de Commissie van Drie voor Korea ingediende resolutie voortgezet.

De Nederlandse afgevaardigde, de heer D. J. von Balluseck, steunde de principes, waarop de resolutie gebaseerd is. Hij zei, dat het Handvest de positie van de Verenigde Naties ten aanzien van agressie blijft bepalen, ook al zijn de Verenigde Naties voor het ogenblik niet in staat collectieve veiligheid te scheppen. „Zij, die inzien, dat zij op grond van het Handvest verplichtingen hebben, moeten overwegen wat zij kunnen doen om zich van deze plicht te kwijten", aldus de Nederlandse afgevaardigde.

Australië sprak zich ook voor de resolutie uit. Eventueel zal dit land gaarne aan de voorgestelde conferentie over het Verre Oosten deelnemen.

De afgevaardigden van Zuid-Afrika, Griekenland, El Salvador, Peru, Egypte, Ecuador, Haïti, Irak en Syrië spraken zich nog voor de resolutie uit. De Israelische delegatie stelde voor, dat de commissie de resolutie zou aannemen en Trygve Lie verzoeken haar zo spoedig mogelijk ter kennis van de regering te Peking te brengen. Israel deed dit voorstel in de vorm van de resolutie.

De commissie ging daarop tot Zaterdag uiteen. Dan zal vermoedelijk gestemd worden.

Grondstoffen overeenkomst door alle Marshall — landen aanvaard

Parijs. — De regeringen van de Verenigde Staten, Engeland en Frankrijk hebben in een uitgegeven verklaring bekendheid gegeven aan de overeenkomst, die tussen haar bereikt werd inzake de verdeling van de vitale grondstoffen der vrije wereld.

Alle landen van het plan-Marshall hebben de overeenkomst aanvaard. De kleine landen hebben de verzekering ontvangen, dat hun belangen ten volle behartigd worden bij de verdeling.

De overeenkomst voorziet in de oprichting van een centrale groep met als taak de uitwerking van de vrijwillige verdeling der strategische grondstoffen. (Deskundigen vermoeden, dat dit papier, zwavel, wol, koper, zink, lood, nikkel, kobalt, magnesium, chroom, tin, rubber en katoen zullen zijn).

De deelnemende landen zijn overeengekomen, dat de op te richten organisatie geen afbreuk zal doen aan de Organisatie voor Europese Economische Samenwerking (O.E.E.S.). De verhouding tussen deze Organisatie en de op te richten centrale groep, die te Washington wordt gevestigd, moet nog in details worden geregeld. Met deze regeling is minister Stikker, de president van de O.E.E.S., belast.

ZIJ GETUIGDE TEGEN HAAR VROEGERE ECHTGENOOT. — Mevr. Ann Remington, vroeger echtgenote van William Remington, die economisch expert was aan het Amerikaanse Departement van Handel, getuigde, dat haar man, ondanks zijn ontkenning, lid geweest is van de Communistische partij en dat hij hoogst geheime oorlogsinformatie heeft uitgeleverd aan Communistische spionnen. De man staat thans voor mijneed terecht.

EISENHOWER OOK NAAR SPANJE?

Madrid. — Volgens een hooggeplaatste en betrouwbare zegsman te Madrid zal Eisenhower tijdens zijn Europese reis ook Spanje bezoeken, waar hij een onderhoud zou hebben met generaal Franco. De datum is nog niet bekend.

het nieuws van vandaag

Machtsverschuivingen die zich op nationaal niveau voltrekken, maken altijd duizenden slachtoffers onder de bevolking van het land, slachtoffers, die alhoewel ze vaak verborgen en onbekend blijven, bitter te lijden hebben van de omwentelingen die zich zo hoog boven hun hoofden voltrekken.

Soms echter, vooral wanneer het om grote groepen gaat, treden zij in het licht van de publiciteit en worden de pijnlijke problemen, die de begeleidende verschijnselen van de revolutie waren, naar buiten bekend.

Zo is er in Indonesië de groep van 12000 Ambonese soldaten, die tot de beste en meest loyale van het Koninklijk Nederlands Indische leger behoorden en die zich nu plotseling verloren vinden in de nieuwe Indonesische gemeenschap, waarin zij zich niet thuis voelen. Verlaten zijn zij, ondanks al hun trouwe dienst, door Nederlanders en Indonesiërs gelijk, zonder toekomst, zonder plaats om te gaan.

Min. 's Jacob heeft n.l. per 15 Januari, de datum van hun demobilisatie, een 3 voudige mogelijkheid voor hen opengesteld. Zij kunnen overgaan naar het Indonesische leger; zij kunnen ter plaatse, d.i. in de hun vijandige gemeenschap, worden afgevoerd; of zij kunnen terugkeren naar een der eilanden van de Zuid Molukken, vanwaar zij geboortig zijn. Ook dit laatste echter, met deze eilanden reeds zo goed als in de handen van Djakarta, opent voor hen een toekomst, die hun niet aanstaat.

Zij wensen veel eer of naar Nieuw Guinea of naar Suriname te emigreren. Maar Suriname heeft begrijpelijkerwijze laten weten, dat het de opname van 12000 Ambonezen niet in overweging kan nemen, omdat een toevloed van zoveel Aziatische elementen niet bevorderlijk zou zijn voor de binnenlandse vrede. Ook Irian

Ambonese militairen.

komt nauwelijks in aanmerking omdat tussen de Papoea's en Ambonezen een te grote tegenstelling bestaat, dan dat daar een vreedzame samenleving van te verhopen zou zijn.

De Ambonezen hebben nu aan de Staat der Nederlanden, uit wier leger zij immers ontslagen worden, een proces aangedaan, op grond van de overweging, dat hun het recht onthouden wordt bij demobilisatie hun plaats van afvloeiing zelf te kiezen.

De moeilijkheid waarin Nederland zich bevindt is, dat zij zich enerzijds zal moeten houden aan de uitspraak van de rechter, maar anderzijds ook gebonden is door haar volkrechtelijke verplichtingen t.o.v. Indonesië. Bovendien moet de commandant, die militairen ontslaat overleg plegen met de betrokken burgerlijke gezaghebbenden, dat is, met het burgerlijk gezag van de R.I., dat niet horen wil, niet slechts van afvoering naar Irian of Suriname, maar zelfs niet naar de geboorte eilanden van deze militairen, omdat ze daarin een nieuw gevaar ziet voor het toch al zo wankel gezag, dat ze er voert.

Al bij al een tragische geschiedenis, waarbij zij die het beste deel verdienden, met een kluitje in het riet gestuurd worden.

Als de ziele luistert....

Epifania.

Driekoningen wordt ook wel Epifania d.i. Verschijning des Heren genaamd. Het is een van de meest curieuze feesten van het Kerkelijk jaar: een feest, dat oorspronkelijk een zwaar theologisch karakter had, maar waar de Middeleeuwse volksverbeelding zich op een dergelijke wijze van meester gemaakt heeft, dat het theologisch karakter geheel op de achtergrond gedrongen is door de vorstelijke praal van de witte en zwarte koningen met hun geschenken en kamelen, en nog slechts geatrofieerd voortbestaat.

Toch is in de tekst der kerkelijke getijden en in de gebeden van de H. Mis, — een domein, dat meer gesloten bleef voor de volkspoezie — nog duidelijk het oorspronkelijk karakter van het feest te onderkennen: Epifania d.i. de verschijning, of openbaring der goddelijkheid des Heren.

En die goddelijke openbaring vond men in 3 feiten die daarom gezamenlijk herdacht worden: in de aanbidding der wijzen. In de doop van Christus in de Jordaan bij welke gelegenheid de Vader van de goddelijkheid van zijn Zoon getuigde en in het eerste wonder, dat Jezus deed op de brulifot te Cana. De Evangelist Johannes zegt hiervan immers: „Dit was het eerste wonder, dat Jezus deed en waarmee Hij zijn heerlijkheid openbaarde".

En tijd van openbaring waren die eerste maanden van Jezus' Openbaar leven. Dertig jaar lang was Hij gegroeid in welbehagen bij God en bij de mensen en nu brak zijn roeping open als een rijpe, glorierijke bloem. Nu was het moment gekomen dat de goddelijke kracht, die steeds in Hem gesluimerd had, zich onweerstaanbaar oprichtte en door zijn gestalte naar buiten brak.

Welk een glorie, inderdaad. Welk een bovenmenselijk overwicht op alles en iedereen. Hij ziet mannen tot Hem komen, Zij zien Jezus tot zich naderen. Hij zegt: „Volg mij!" en het is volbrokken. Er is geen weigering, er is zelfs geen twijfel mogelijk.

De stralende heerlijkheid van zijn God-zijn in bruidstooi, in eerste bloesem,geeft een jubelende, triomfantelijke noot aan alles wat Jezus in die eerste periode van zijn openbaar leven doet of zegt.

En die mannen, die hem zo overweldigd, zo zonder mogelijkheid tot weerstand volgden, tot hun verbazing staarden zij ieder ogenblik op bewijzen van de redelijkheid hunner plotselinge slavernij. Waar Hij ging, domineerde niet slechts Zijn gestalte, waar Hij sprak boeiden niet slechts Zijn woorden, maar waar Hij de hand ophief vielen de wonderen als rozen op de grond.

Met welk een gevoel van overwinning, niet van nederlaag, moeten deze gevangenen des Heren in de dagen vervuld zijn geweest, toen zij met ieder nieuw mirakel zich dieper bewust werden, dat dit plotselinge, waarvan zij het weerloos slachtoffer geworden waren, een deelgenootschap was aan het allerhoogste. Dat zij de getuigen waren van de Verschijning des Heren.

STRATEN KRIJGEN NAMEN EN BORDEN.

In Holland zijn een groot aantal borden besteld, waarop straks de namen zullen prijken van de nieuwe straten. En hier volgen de nieuwe straatnamen, zoals die bij gouvernementsbeschikking zijn vastgesteld.

Suffisantweg, Rio Canarioweg, Gosieweg, de weg naar de plantage Mon Repos; Arowakenweg, de weg van Rustoord tot Rooi Indiaan. Voorts hebben we de Velpstraat, bij de Oosterbeekstraat, Cher Asilestraat, Deventerstraat, Puttenstraat, Wageningenstr., Grebbelinieweg, Heelsumstraat, Roermondstraat, Maastrichtstraat, Zutphenstraat, Venlostraat, Renkumstraat, Hoek van Hollandstraat, Pernisstraat. Er verschijnen borden ook met de namen zoals Masbangoestraat, Dolfijnstraat, Pampanostraat, Goetoeweg, al deze straten zijn gelegen in Marie Pompoen. Voorts hebben we Marie Pompoenplein, Vredebergplein, Prinses Margrietplein, Balaoestraat, Makree-, Ladronchi-, Fleerchien Cerceba- Pipce-, Robekki-, Ge... en Piskechistraat.

En dan hebben we nog de vissennamen, zoals Baracoedastraat, Bonitostraat, Doradostraat, Indjoeweg, vervolgens P. Euwensweg, J. H. J. Hamelbergweg, Mgr. Verrietweg, Pastoor van Koolwijkweg, St. Annaweg, vogelnamen in: Bramendiweg, Ala Blancaweg, Chuchubiweg, Kinikiniweg, Kolibriweg, Warawaraweg, Blauwduifweg, Reigerweg, Snipweg, Caranjitoestr. Tot slot vermelden wij nog: Walcherenstr., Heerlenstr, Eindhovenstr, Rlouwsteeg, dr. Evertszweg, dr. Jacques Ellisweg, dr. Caprilesweg, dr. Lensweg, Boebiweg en dr. Henri Fergusonweg.

DE VERKEERSAFDELING BINNENKORT 10 JAAR.

Op 1 Maart a.s. zal de verkeersafdeling van de politie, dé afdeling, die er onmiddellijk op uittrekt wanneer brokken gemaakt worden langs 's Herenwegen, 10 jaar bestaan. Wij willen dit feit memoreren.

SCHERMT UW MOTOR AF.

Bij de keuring van de auto's wordt sedert de laatste twee maanden gelet op het feit, dat de motor afgeschermd is, zodat de radio bezitters niet gehinderd kunnen worden door een steunend, knetterend en ronkend geraas. Het aantal dat is gekeurd, is gering t.o.v. het grote aantal auto's, dat nog met onafgeschermde motor rondrijdt.

Wij doen derhalve een beroep op de heren autobezitters er even op toe te zien, dat hun motor is afgeschermd. Het euvel is zo verholpen en U bewijst er de aether een dienst mede.

TOUJOURS L'AMOUR.

S.E.M. had een vrouw lief, doch zij wilde niets van hem weten, hetgeen in de beste families wel eens kan voorkomen. Doch M had het er niet bij laten zitten en had haar met een mes gestoken, weshalve hij tot een jaar gevangenisstraf werd veroordeeld.

Hinderende lichtreclame zal door politie worden verwijderd.

Een noodzakelijke maatregel voor de verkeersveiligheid

Reclame maken is zo met de moderne maatschappij vergroeid, dat men er gewend aan geraakt is. Doch de laatste tijd heeft de reclame in de vorm van borden, al dan niet met lichtgevend materiaal voorzien, een dusdanige vorm aangenomen, dat men zich afvroeg, of hier niets tegen gedaan moest worden. Er waren er, die de reclameborden mooi vonden, weer anderen, die ze beslist lelijk vonden. Doch hoe mooier de lichtgevende verf, des te meer borden rezen er, gelijk de bekende paddestoelen, uit de grond. Of beter: langs en aan de openbare weg. Want deze borden sloten naast de reclame slogans ook een gevaar in: zij leidden de aandacht af van de automobilist met alle gevolgen van dien.

Gisteren was er dan bij Hoofdcommissaris E. Venema en inspecteur J. Herweyer een persconferentie, waar de maatregel van de Procureur Generaal, die langs wegen der geleidelijkheid de borden op bepaalde plaatsen wil verwijderen, nader geanalyseerd werd.

Aan de hand van bestaande artikelen in de politiekeur, kan de politie maatregelen treffen tegen reclameborden en wel die een gevaar inhielden voor het verkeer, doordat zij de aandacht boeiden van de automobilist, alsmede tegen die borden, die een niet aestetisch karakter hadden. In dit laatste geval is het advies van de directeur van Openbare Werken, de bouw- of schoonheidscommissie gehoord hebbende, bindend voor het hoofd van de politie.

De bekendmaking van de P.G. met betrekking tot de reclameborden heeft natuurlijk enige reactie uitgelokt van de Ver. v.d. Handel, die de maatregelen wel wat te rigoureus vond. Zo vernamen wij, dat het de bedoeling is alle lichtgevende reclameborden te verwijderen van die plekken, waar gevaren kunnen ontstaan, zoals bij onoverzichtelijke en andere bochten, kruispunten, vorken en heuvels. Men moet tot deze maatregel overgaan, omdat de veiligheid van het verkeer zulks eist.

Insp. Herweyer haalde aan, hoe de reclame langs de wegen in Nederland was geregeld. Reclame, in welke vorm dan ook langs de rijkswgen, is niet toegestaan, aldus inspc. Herweyer voorts dient de verlichting van benzinestations langs de grote verkeerswegen dusdanig te worden ingericht, dat er geen hinder van ondervonden kan worden. Voorts hebben statistieken aangewezen, dat het aantal verkeersongevallen het grootst is in die gedeelten, waar op de een of andere wijze reclame is aangebracht.

Hieruit mag niet de conclusie getrokken worden, dat dit nu meteen te wijten is aan de reclameborden. Maar het feit alleen al, dat deze reclameborden de aandacht kunnen afleiden, verdient de waakzame belangstelling van de politie.

Een overvloed.

Aan de hand van de toestand alhier, wees insp. Herweyer op de veelheid van borden langs onze wegen. Op de splitsing Santa Rosa — Zuikertuintje en voor het kruispunt, ter hoogte van Galmeyer, staan tal van borden, er zijn er werkelijk te veel. Hetzelfde kan ook gezegd worden op de weg naar Cas Chiquito — Plantersrust, voorts heeft het kruispunt Hatoweg — Jan Noorduynweg ook niet te klagen over lichtreclames, evenals het kruispunt Winston Churchill — Rooseveltweg, daar zijn alle borden en kleuren verf verenigd. En zo zijn er meerdere te noemen.

De eerste etappe zal zijn, dat men de reclameborden zal verwijderen op die punten, welke het meest daarvoor in aanmerking komen, als zij zijn: kruispunten, bochten, heuvels, enz. Natuurlijk blijft het theoretisch mogelijk reclameborden — na verkregen toestemming van de politie — te plaatsen langs of aan de openbare weg. Dat het euvel van de reclameborden vooral in het tweede district zo kon toenemen, vindt zijn oorzaak in het feit, dat men er niet tegen is opgetreden.

Ten aanzien van de lichtreclames in het stadsdistrict, bestaan niet zulke ernstige bezwaren. Voorts hoopt de Verkeersafdeling binnen enkele maanden de reclameborden, die onder de termen vallen verwijderd te worden, ook inderdaad te hebben geëlimineerd

Wij veroorloven ons één opmerking. De getroffen maatregel kunnen wij begrijpen en billijken. Doch dat men eerst nu tot die maatregel komt, nu er reeds vele borden staan en dus ook de nodige gelden door de reclamemakende zaken zijn uitgegeven, is een omstandigheid, die we betreuren. Had de politie niet eerder via een persconferentie op dit euvel kunnen wijzen?

CURACAO

COALITIE D.P. EN A.V.P.?

Na de met felheid gevoerde fluistercampagne van bepaalde politieke zijde, heeft het wel zijn nut op het volgende te letten:

Zeer onlangs zou D.P.'s Ciro Kroon aan A.V.P.'s Henny Eman (N.V.P.'s coalitie genoot!) namens de D.P. een voorstel tot samenwerking hebben gedaan met de uitdrukkelijke toezegging, dat Sjon A. Eman voor de D.P. een acceptabele persoon is. Henny Eman zou geantwoord hebben, dat hij zich tot niets bindt en mee zal gaan met de sterkste groep.

Wij tekenen hierbij aan:

— Wat denkt de D.P. bevriende Irausquin hiervan?

— Wat denkt U.N.I.'s Gerharts hiervan?

— Wat denken de D.P.-ers, die zo graag geruchten over anderen geloven — en al dan niet in prentdruk verspreiden — van zulke D.P. manipulaties?

— Wat denken tenslotte de D.P.-ers van de woorden door hun voorganger Ciro in de Staten op 28 December 1950 gesproken: „Let op mijn woorden, maar kijk niet naar mijn daden".

EEN GESLAAGD CONCERT.

Met groot genoegen hebben wij Donderdagavond geluisterd naar het trio, bestaande uit de heer Valentini (cello), mevr. Pijpers (viool) en mevr. Koole (piano). Het was een waarlijk muzikaal genot dat de Curom ons bracht en wij spreken de hoop uit, dat wij dit begaafd trio in hun gave voordracht van kamermuziek meerdere malen mogen beluisteren. En zouden wij dit trio, bestaande uit drie nationaliteiten, n.l. Franse, Nederlandse en Amerikaanse niet ten voorbeeld kunnen stellen aan de internationale politici, die in het wereldconcert zo menig maal een dissonant laten horen?

V.V.V. HOUDT FILMAVOND.

De V.V.V. zal op Vrijdagavond 20.15 uur in het Cultuurcentrum een filmavond houden.

Op deze avond zullen de volgende verkeersfilms worden vertoond. Twee jongens en een auto, Midget-car Maniacs, Your Driving License en Practice makes perfect drivers.

„INTERPOL" WERKT UITSTEKEND.

Onlangs publiceerden wij iets over de internationale samenwerking tussen de verschillende politie instanties uit diverse landen. Dat het prima werkt blijkt uit het volgende.

J.J., de 31-jarige bedrijfsleider van een bouwmaatschappij in Caracas, was bezig aan een groot werk in San Carlos. Hij had ook een groot geldbedrag meegekregen teneinde lonen te betalen. Hij betaalde echter niets, stapte in de plane en landde op 29 December j.l. op Hato.

Hij had een bedrag van 20.000 Bolivar bij zich, op 1 Januari kwam het telegram uit Caracas met de aanduiding „Interpol" aan en nog diezelfde dag werd hij in een hotel hier ter stede gearresteerd. Men vond op hem nog een bedrag van $ 5500.— terug. Het onderzoek is thans in handen van de Rechtercommissaris.

Dit speelde zich drie jaar geleden af.

Wie nu gedacht zou hebben, dat de liefde bekoeld was in die tijd en vooral na zo'n tijd van afzondering, heeft het mis. Want toen M een dezer dagen in een ABC bus zat, zag hij die vrouw weer. Bij het uitstappen stootte hij haar onridderlijk opzij, de vrouw wankelde en vroeg hem wat zulks te betekenen had. De man haalde hierop een mes te voorschijn, zwaaide er mee en riep „You want get up this time".

De vrouw voelde er weinig voor zich te laten „behandelen" en zette het op een lopen. En conform de eis kreeg M. 3 maanden cellulair met aftrek.

VRIJHEID VAN KORTE DUUR

M.B.M. had al een lange tijd in de gevangenis gezeten en net was hij ontslagen of hij kon de verleiding niet weerstaan in de badhokjes op Jan Thiel in te breken en een ring, armband en een ketting tot de zijne te maken. De 23-jarige recidivist verklaarde dit cadeau te hebben gehad, doch de officier hechtte er geen geloof aan en vroeg 8 maanden onvoorwaardelijk. Het werd tenslotte 6 maanden met aftrek.

Een gewaarschuwd mens telt voor twee

„Men moet er rekening mee houden, dat bij een eventuele volgende oorlog atoombommen zullen worden gebruikt. Het is daarom van het grootste belang, dat ook voor de burgerbevolking een zo goed mogelijke bescherming zal worden geboden", aldus de Heerlense hoofd-mijnarts Jac. W. Creyghton, die van dit onderwerp een speciale studie heeft gemaakt. De resultaten hiervan heeft hij neergelegd in een brochure, die onlangs is verschenen.

Maatregelen.

„Als de grote klap, een moderne oorlog met alle verschrikkingen van dien, mocht komen", zo zegt deze arts, „dan mag de bevolking niet weerloos en onbeschermd zijn. Speciale schuilkelders moeten worden gebouwd, plannen voor evacuatie uit bedreigd gebied, zowel als voor re-evacuatie moeten van tevoren met de grootste zorgvuldigheid worden gemaakt. Voorraden geconcentreerde en geconserveerde voedingsmiddelen en water moeten op veilige plaatsen, tegen radio-actieve stralen beschermd, worden opgeborgen. Hierbij is een zo groot mogelijke spreiding buiten havengebieden (vemen) en grote bevolkingscentra noodzakelijk.

De hulpdiensten zullen speciale opleidingen moeten ontvangen. In de eerste plaats zal men met apparaten, die radio-actieve straling aangeven, moeten leren werken. Voorts zal Rode Kruis-personeel bij atoomrampen veel grotere bevoegdheden moeten hebben dan normaal. De atoombom maakt veel meer slachtoffers, ook onder de leden van hulpdiensten, dan een normale explosieve bom. Leden van het Rode Kruis-personeel zullen vertrouwd moeten zijn met het uitvoeren van een bloedtransfusie en met het geven van injecties met opwekkende of pijnstillende middelen.

Decentralisatie.

Vooral ook de brandweren zullen sterk gedecentraliseerd, aangevuld en geïnstrueerd moeten worden. Het grootste gevaar van de atoombom is zijn brandstichtende werking."

Dr. Creyghton verklaarde zich desgevraagd een groot voorstander van decentralisatie van bestuurslichamen, bestaansmiddelen, voorraden, industrieën, ziekenhuizen en medische en pharmaceutische hulpmiddelen. De les van Hirosjima heeft ons geleerd, dat het aantal slachtoffers, zowel als de grote economische schade voornamelijk het gevolg waren van de opeenhoping van mensen en materialen op een betrekkelijk klein gebied. Aangezien de bevolking toen onbeschermd was, vielen er enorm veel slachtoffers, namelijk 160.000 doden en gewonden in Hirosjima en 85.000 in Nagasaki.

A-bommen zijn niet duur.

In een komende oorlog, zo meent dr. Creyghton, moet men er op zijn voorbereid, dat een vijand niet een of enkele, doch vele atoombommen tegelijk zal gebruiken. De atoombom kost minder dan het gewone type der zwaarste vliegtuigbommen. Men kan ze zowel per vliegtuig als met raketten naar de doelen brengen.

Het is gebleken, dat huizen, die van beton zijn gebouwd, alsook stevig metselwerk, een explosie van een atoombom tamelijk goed kunnen weerstaan. Betonnen schuilkelders en tunnels, die van een dunne metaallaag zijn voorzien, zijn zowel veilig voor explosie als voor daarmee gepaard gaande radio-actieve straling.

Aangezien verwacht moet worden, dat men veel langer in schuilkelders zal moeten blijven dan in de laatste oorlog, zal hygiënische en medische maatregelen hiervoor moeten worden genomen. Er zal ook voldoende voedsel en water in de kelders aanwezig moeten zijn.

Het verdient volgens dr Creyghton aanbeveling om bij nieuwbouw rekening te houden met atoomaanvallen, ook ál zouden de bouwkosten daardoor stijgen. Naast de passieve bescherming en de hulpverlening zal ook in het bijzonder aandacht moeten worden besteed aan de actieve bescherming. Behalve het gebruik van opsporingsapparaturen voor radio-actieve straling zal radar moeten worden gebruikt in een waarschuwingssysteem voor naderende vliegtuigen en raketprojectielen. De luchtafweer daarnaast behoort tot de taak der militairen.

Snel aanpakken.

Het is dus duidelijk, dat, hoe eerder hoe liever, de burgerlijke verdediging, de „civil defense", ook tegen atoombommen, hecht moet worden georganiseerd. Voor defaitisme is geen plaats. Blijft men dadenloos, dan is men weerloos en reddeloos. Het is een eerste eis en van de grootste importantie, dat de bevolking deugdelijk wordt voorgelicht. Dat is de enige manier om later een paniek te vermijden.

En alleen wanneer een paniek vermeden kan worden, zullen de hulpdiensten naar behoren kunnen functionneren. Snel aanpakken is geboden, want de taak is omvangrijk", aldus dr. Creyghton

Wat voor Nederland geldt, geldt ook voor de Nederlandse Antillen. Atoombommen zijn overal hetzelfde. En een gewaarschuwd mens hoort voor twee te tellen. Als hij tenminste een verstandig mens is.

50.000 VLIEGTUIGEN, 35.000 TANKS — was de taak die President Truman in zijn State of the Union message aan Amerika stelde. De man die de uitvoering van deze taak zal leiden is Charles E. Wilson (rechts), oud-president van General Electric Co., thans hoofd van het pas opgerichte Departement voor Verdedigingsmobilisatie, dat door Truman om de reusachtige taak zekerder te doen slagen, met enorme bevoegdheden is toegerust. Er zijn weinig Presidenten in de geschiedenis van Amerika geweest, wier macht groter was dan die van Wilson in zijn nieuwe.

GEEN KRANTJE OM EVEN DOOR TE LEZEN

Wanneer wij op Curaçao tegenwoordig een krant van acht bladzijden ontvangen dan vinden we dat al een heel pak. De „Kansas City Star" verscheen Zondag met een extra editie ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van K. C. Aantal pagina's 252 en het geval woog 1.7 kg. U begrijpt met welk een dreunende klap het ochtenblad die morgen, wanneer het al door de bus kon, de huizen kwam binnengevallen. Topscorer is echter nog altijd de „Forth Worth Star" (Texas); die kwam als extra-editie bij de lezers binnen toen de krant een eeuw oud was en was een boekwerk geworden van 480 pagina's met het lieve gewicht van 3½ kg. Zal je iemand zo'n krant naar het hoofd gooien!

HIER IS DE MARINE. — Katherine A. Towle, directrice van de vrouwelijke marineleden, introduceerde dit nieuwe avondjapon-uniform voor vrouwelijke officieren, op een bal in Washington, gegeven ter gelegenheid van het 175 jarig bestaan van het corps. Zelfs de amazonen waren zo chic niet.

De Vakorganisatie in Nederland

Voor hem, die niet zeer vertrouwd is met de Nederlandse historie en de Nederlandse hebbelijkheden, is het niet gemakkelijk de vakbeweging te begrijpen, zoals die zich thans, in 1950, aan ons vertoont. Vier, vijf vakcentralen, die ieder bestaan uit een aantal min of meer zelfstandige bonden, zijn er naast tientallen kleine en zeer kleine verenigingetjes, waarin de beoefenaars van beroepen zich hebben aaneengesloten. Wie de officiële statistiek beziet, wordt duizelig van de veelheid der organisaties.

En hier hebben wij dan al één der gevolgen van de typisch Nederlandse karaktertrek: de neiging tot individualisme, die in het organisatieleven tot sectarisme leidt.

Een andere Nederlandse karaktertrek is neiging om alles en allen in te delen naar de geloofsovertuiging. Op vrijwel elk gebied vindt men een katholieke, protestant-christelijke en „algemene" of neutrale organisatie. Dit verschijnsel is in een staat, die zijn bestaan dankt aan een oorlog, die voor een belangrijke deel godsdienstoorlog was, niet zo verwonderlijk. De tegenstelling protestant en katholiek dateert uit de zestiende eeuw en toen in 1648 de 80-jarige oorlog een einde nam, werden de katholieken geduld, maar meer ook niet. Het heeft tot de tweede helft van de 19de eeuw geduurd dat de katholieken, die meer dan 30% van de bevolking uitmaken, gelijke rechten kregen. En daarna moesten die formele rechten nog in feitelijke rechten worden omgezet.

Intussen heeft deze tegenstelling tot de zonderlingste consequenties geleid. Bekend is het voorbeeld van de katholieke geitenfokvereniging en daar is nogal wat om gelachen. Maar men vond en vindt het heel gewoon, als er katholieke, verscheidene soorten protestantse en neutrale schaak-, voetbal- en wandelclubs zijn en postduiven-, zang- en dansverenigingen en natuurlijk dus ook landarbeiders-, timmerlieden- en ambtenarenorganisaties.

* * *

De geschiedenis van de Nederlandse vakbeweging is nog niet oud. De oudste vakbond telt niet meer dan 85 jaren en eigenlijk waren de enkele zeer oude organisaties, zoals die van de timmerlieden en typografen nog geen vakbonden in tegenwoordige zin van het woord.

Naar Frans voorbeeld kende Nederland namelijk het zogenaamde coalitieverbod, het vakverenigingsverbod. Het was verboden, „samen te spannen" om de arbeid „te doen staken, te beletten of duurder te maken. De straf was niet gering: gevangenisstraf van één tot drie maanden, en voor de „hoofden of aanleggers" van twee tot vijf jaar.

Voor de werkgevers bestond een soortgelijk verbod (maar dan van samenspanning tot loonsverlaging), waarbij echter de gevangenisstraf van 6 dagen tot een maand liep en er ook nog een geldboete kon worden opgelegd.

De eerste arbeidersverenigingen legden zich dan ook toe op onderling hulpbetoon. Men kwam bij elkaar, praatte over het vak, steunde elkaar bij ziekte en droeg het overleden lid plechtig ten grave.

Toch was er alle aanleiding om ontevreden te zijn. De lonen waren barbaars laag, de huisvesting ellendig, de arbeidsduur alleen begrensd door het menselijke uithoudingsvermogen. En die bleek zeer groot te zijn. Kinderen van 6 jaar werkten 12 uur per dag en soms nog eveneens onbeperkt en vaak deden zij zwaar en vuil werk. Er waren arbeiders, die 14 uur per dag werkten en die nooit één dag vrij hadden, ook Zondags niet. Voor velen was de drank de enige troost. Deze murw geslagen massa miste de kracht om zich tegen zijn lot te verzetten.

De eerste kiemen van organisatie vinden wij dan ook bij de geschoolde en de best betaalde arbeiders.

De eerste vakcentrale was het Algemeen Nederlands Werkliedenverbond, dat sterk onder liberale invloed stond. Toen het A.N.W.V. werd gesticht in 1871, was het liberalisme al over zijn hoogtepunt heen en het kon op die arbeiders, die in de eerste plaats een vakorganisatie nodig hadden weinig aantrekkingskracht uitoefenen. Het werd spoedig gevolgd door het protestant-christelijke „Patrimonium" en, voorlopig verspreid ontstonden er katholieken en „vrije" vakbonden, die meestal gering in omvang waren. Patrimonium werd opgevolgd door het Christelijk Nationaal Vakverbond en de katholieken sloten zich aaneen tot het Rooms-Katholiek Werkliedenverbond (R.K.W.V.), dat na de Tweede Wereldoorlog Katholieke Arbeidersbeweging (K.A.B.) zou heten.

De min of meer revolutionnaire „vrije" vakbonden sloten zich aaneen tot het Nationaal Arbeiderssecretariaat (N.A.S.). Dit N.A.S. kwam al gauw in anarchistisch vaarwater en brokkelde vrij spoedig af. Na de befaamde spoorwegstaking van 1903 bleek hoezeer het N.A.S. in zichzelf was verdeeld. In 1905 werd het Nederlands Verbond van Vakverenigingen opgericht door arbeidersleiders, die op sociaal-democratische standpunt stonden. Het N.V.V. begon zijn werk op 1 Januari 1906 en was al gauw de grootste vakcentrale.

Voor de oorlog waren er dus in Nederland de volgende vakcentralen:

1. Het N.V.V. Het werd geleid door in meerderheid sociaaldemocratische bestuurders en had ook organisatorische banden met de Sociaal-Democratische Arbeiderspartij (S.D.A.P.).

2. Het R.K.W.V., dat officieel geen verbindingen onderhield met de Rooms-Katholieke Staatspartij, maar er in feite innig mee verbonden was.

3. Het C.N.V., dat politiek de beide protestants-christelijke partijen (Anti-Revolutionnaire Partij en Christelijk-Historische Unie) steunde en er op zijn beurt door gesteund werd.

Daarnaast bestond dan nog een „algemene", liberaal getinte vakcentrale die voornamelijk uit hoofdarbeiders bestond en datgene wat er van het N.A.B S. was overgebleven.

De politieke tegenstelling „links - rechts" (confessioneel-niet-confessioneel) was herhaaldelijk zeer fel en zo stonden ook de vakcentrale vaak lijnrecht tegenover elkaar.

In de laatste jaren voor de tweede wereldoorlog groeide er echter een samenwerking, die gedurende de Duitse bezetting tot snelle ontwikkeling is gekomen. De leiders van N.V.V., R.K.W.V. en C.N.V. hielden in die tijd nauw contact met elkaar. Pogingen om te komen tot één grote vakcentrale mislukten, echter. De grootste hinderpaal daarvoor was het culturele werk. De katholieke en protestantse vakbondsleiders konden dit werk moeilijk toevertrouwen aan een vakcentrale, waarin het oude N.V.V. element een overwegende positie zou innemen. Toch is er wel een poging gedaan om tot eenheidsvakbeweging te komen. Deze poging was echter bij voorbaat tot mislukking gedoemd, toen de confessionele organisaties lieten weten, dat zij niet zouden meedoen.

Als vierde vakcentrale (het oude N.A.S. keerde niet terug en de liberale vakcentrale voorlopig ook niet) verscheen de Eenheidsvakcentrale (E.V.C.) die aanvankelijk op de arbeiders vrij veel invloed had. Al spoedig echter bleek, dat de E.V.C. als een instrument van de communistische propaganda moest worden gezien.

Daarna is een uittocht van leden begonnen, die nog steeds voortduurt.

Na 1945 is de toestand dus als volgt:

1. N.V.V. verwant, maar niet meer organisatorisch verbonden met de S.D.A.P. later de Partij van Arbeid.

2. De K.A.B., verwant met de Katholieke Volkspartij.

3. De C.N.V. verwant met de A.R. Partij en de C.H.N. 4 E.V.C verwant met de C.P.N.

Later is daarbij gekomen de Nederlandse Vakcentrale, die veel overeenkomst vertoont met het vooroorlogse Algemene Vakverbond.

Volledigheidshalve noemen wij nog het zeer kleine O.V.B., dat bestaat uit afgesplitste delen van de E.V.C. en als de erfgenaam van het N.A.S. kan worden beschouwd.

* * *

Al deze vakcentralen bestaan uit autonome organisaties. Deze hebben hun eigen geldmiddelen en kiezen hun eigen bestuurders.

De grote vraagstukken echter, als bijvoorbeeld de loon- en prijspolitiek die in de na-oorlogse jaren alles beheersend was, worden door de vakcentralen behandeld.

Alle vakbonden en vakcentralen kennen het instituut van de bezoldigde bestuurders. De contributie is vrij hoog, namelijk over het algemeen twee percent van het loon. Behalve de noodzakelijke acties en het in stand houden van het apparaat wordt uit de inkomsten het culturele werk gefinanciërd. Aan de scholing der leden wordt veel aandacht besteed, vooral met het oog op de grote taak, die de vakbeweging heeft te verrichten bij de medezeggenschap in de bedrijven en de zogenaamde publiekrechtelijke bedrijfsorganisatie.

Na de oorlog werken N.V.V., K.A.B. en C.N.V. samen in de Raad van Vakcentralen.

Ook de afzonderlijke, soortgelijke, bonden werken op hun eigen gebied samen in „unieverband". Zo vormen bijvoorbeeld de metaalbewerkersbonden uit N.V.V., K.A.B. en C.N.V. tezamen de Unie-Metaal: de transportarbeidersbonden de Unie-Transport, enzovoort. Deze samenwerking is ook plaatselijk doorgevoerd en wordt door de onderscheiden vakbonden op hoge prijs gesteld, ondanks de meningsverschillen die nog altijd bestaan.

De Raad van Vakcentralen werkt samen met de organisaties van werkgevers in de Stichting van de Arbeid. Ook deze samenwerking is gedurende de bezettingstijd gegroeid. De nieuwe geest van samenwerking komt in de Stichting van de Arbeid tot de beste resultaten. Aan deze Stichting is het te danken, dat het aantal arbeidsconflicten in Nederland gedurende de laatste jaren tot een minimum is beperkt waardoor het proces van de zo nodige wederopbouw vrijwel ongestoord voortgang kon hebben. Hierover zullen wij in een tweede artikel meer kunnen zeggen.

De (communistische) E.V.C. heeft zich op het standpunt van de orthodoxe klassenstrijd gesteld en zich buiten de Stichting gehouden Ook verder neemt zij geen deel aan de samenwerking.

De stakingen, die nu en dan voorkomen, worden vrijwel alle veroorzaakt door de E.V.C. Daar deze vakcentrale echter slechts over beperkte geldmiddelen beschikt en buiten enkele centra (als bijvoorbeeld Amsterdam en de Zaanstreek) slechts weinig invloed heeft, worden de stakingen vrijwel zonder uitzondering verloren.

De toestand is thans zo, dat het N.V.V. ruim 400.000 leden heeft, de K.A.B. 304 000, het C.N.V. ruim 160.000.

Van de E.V.C. zijn de juiste cijfers niet bekend.

G. van Hulst.

NIEUWSKRUIMELS

Een vliegtuig voor toeristen, waarin 4 personen hadden plaats genomen, is, even na het opstijgen, op het vliegveld van Constantine in Algiers te pletter gevallen. Drie inzittenden werden gedood. De vierde is zwaar gewond.

— De leden van de Franse nationale vergadering, de raad der republiek (Senaat) en van de algemene vergadering der Franse unie zullen met ingang van 1 Jan. a.s. 10.000 fr. per maand salarisverhoging krijken.

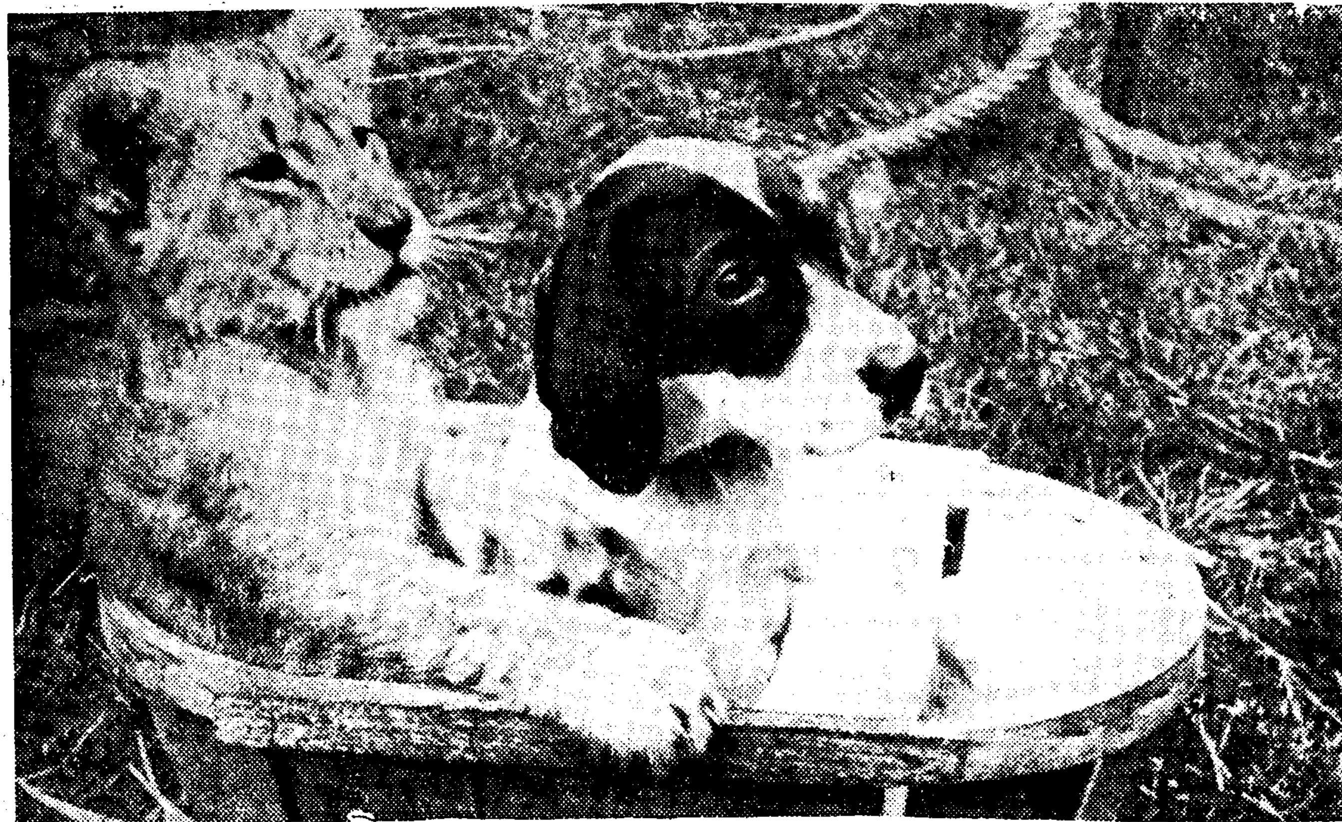
— De Turkse nationale vergadering heeft een motie aangenomen, waarin de beslissing der regering om troepen naar Korea te zenden wordt goedgekeurd. De stemming vond plaats, omdat de regering het desbetreffende besluit in de zomer, toen de nationale vergadering niet bijeen was, heeft genomen.

— Te Kaapstad zal in 1952 ter gelegenheid van de feestelijkheden in verband met de herdenking van van Riebeecks landing in de toenmalige Kaapkolonie in 1652 een internationale postzegeltentoonstelling worden gehouden, waaraan naar verwachting 10.000 verzamelaars uit ruim 20 landen deel zullen nemen.

— De filmspeler en zanger Georges Metaxa is plotseling te Monroe (VS) overleden. Hij had met zijn vrouw juist een reis naar Europa gemaakt.

ZIJ STONDEN TUSSEN DE PRESIDENT EN DE KOGELS — U. E. Baughman, Hoofd van de Geheime dienst (rechts) wenst Floyd Boring (links) en Joseph Davidson, leden van Trumans lijfwacht, geluk met het kranige werk, dat zij verrichtten tijdens de schietpartij voor de ingang van het Blairhouse. Aangenomen wordt dat Boring het schot loste, dat Griselio Torresola, de aspirant-moordenaar doodde.

HET MESSIAANSE TIJDPERK? — De profeet Isaias heeft wonderlijke dingen voorspeld over de zachtmoedigheid der leeuwen in het Messiaanse tijdperk. Maar alhoewel de koning der dieren zijn vratigheid heeft laten varen, hij evenaart de hond nog niet in deemoed.

De geurigste stad op aarde

Wie in kringen van parfumfabrikanten „neus" heet, krijgt de hoogste lof, die hij zich maar wensen kan, zo lezen wij in een artikel van W. B. Courtney in Colliers' Een Neus moet minstens 7000 verschillende geuren kunnen onderscheiden. Hij moet volleerd chemicus zijn. Pas na een opleiding van 15 jaar kan blijken of een neus een Neus is. Naar alle waarschijnlijkheid zijn er niet meer dan 12 Neuzen in de gehele wereld. En de meeste van hen snuiven en snuffelen in Grasse in Zuid-Frankrijk.

Gelegen tegen een berghelling. moet worden, gaat er meer dan 400 m boven de Middellandse zee, is Grasse de hoofdstad der internationale parfum-industrie. Nergens op aarde vindt men zoveel sterk geurende bloemen, die alleen gekweekt worden om er parfum uit te persen.
rond op zoek naar een nieuw geurtje.

De grote parfum-destilleerder is de zon, die de geur van bloemen en weiden, van bossen en tuinen losmaakt en meevoert op alle winden.

Maar de geuren, welke de zon destileert, kan de parfum-fabrikant niet opvangen. Het gaat er dus om de zon voor te zijn en de bloemen te verzamelen vlak voordat zij hun geuren aan de zon afstaan.

Specialisten uit Grasse reizen 20% van de geurige olie verloren. voortdurende de gehele wereld

Dat ogenblik is voor de verschillende variëteiten verschillend. Anjers b.v. moeten geplukt worden, nadat zij precies drie uur aan één stuk door de zon bestraald zijn. En als er op jasmijn — dè bloem van Grasse — ook maar één straaltje ochtendzon valt op de dag, waarop zij geplukt

Gelukkig zorgt de natuur ervoor, dat Grasse en niet de zon de rijpe jasmijn in al haar glorie kan oogsten. De stad ligt in een vallei van 30 km. lang tussen de bergen in. Elke nacht zorgt de zeewind ervoor, dat er nevelvelden over het dal worden gespreid. Onder die nevelvelden ontstaat een natuurlijke vochtigheid — zoals in een broeikas—, waardoor de jasmijnbloesem gedwongen wordt open te springen één uur voor zonsopgang. Tegen de tijd, dat de zon de nevels heeft opgelost ligt de jasmijn-oogst van die dag veilig in de schaduw van de grote fabrieken.

De Neuzen zijn — dit spreekt vanzelf — de — toonaangevende burgers in de stad. De arbeiders worden soms handgemeen, als zij beginnen te debatteren over de deugden van hun respectieve Neuzen. Elke jongen in Grasse kent één ideaal: Neus te worden; dat vindt hij nog veel mooier dan machinist op de expres Parijs-Nice.

Alle Neuzen lijden echter aan een „beroepsziekte — leverkwaal — waarvoor zij één of twee maal per jaar genezing zoeken in Vichy. Medisch gesproken zijn zij alcoholici, hoewel de meesten van hen nooit één druppel alcohol drinken. Maar zij snuiven de alcohol op, wanneer zij ruiken aan alcoholische parfums en mengsels. Het beroep gaat bijna altijd over van vader op zoon — alleen op zoons, want er is nog nooit een vrouwelijk Neus geweest. Vrouwen kunnen een geur niet „zien", wat een echte Neus wel kan. Wanneer een Neus een parfum schept, mengt hij met zijn neus geuren, zoals een schilder kleuren mengt.

Er is geen enkele bloem, of er bestaat een geurend variëteit van; er zijn zelfs geurende orchideeën. Binnen de variëteiten kan de geur verschillen al naar gelang van groeiplaats en kleur. In het pikkedonker kan een Neus u vertellen, welke kleur een bloem heeft.

De geur van bloemen is een tastbare substantie, men kan ze wegen en fotograferen. Recente fotografische experimenten hebben aangetoond, dat het een soort ectoplasma is. Onzichtbaar met het blote oog, komt de geur voort uit miniatuur druppels etherische oliën in bloemblaadjes, bladen, stengels, wortels zaden, vruchten, schors en stam.

Rozen en jasmijn zijn de onontbeerlijke bloemen in de parfum-industrie. Eén van deze twee of beide moeten op de één of andere manier voorkomen in elk goed parfum. Met één van deze bestanddelen kan een Neus nauwkeurig de geur van elke bloem nabootsen. De reuk van rozen en jasmijn zelf is nooit synthetisch te imiteren.

Behalve bloemen gaan er nog heel wat andere bestanddelen in de basismengsels voor parfum: hooi gember, kamfer, peper, kaneel, hars, jenever-bes, vanille.

De in midden-Europa voorkomende berkenschors geeft geur aan „cuir de Russie" zoals eikenmos, afgeschrapt van bomen in Tirol geur geeft aan chypre. In Parijs kopen alle soldaten altijd weer een bepaald soort parfum; het hoofdbestanddeel daarvan is.... wonderolie!

Men gebruikt verschillende methodes om de etherische oliën uit de bloemen vrij te maken. De oudste is de „enfleurage": de bloesems worden neergelegd op vet — varkens- of schapenvet — dat de geurstoffen opzuigt. Als het vet volkomen verzadigd is, heet het „pomade". Men verkrijgt de etherische olie door de pomade uit te wassen in alcohol en door destillatie. Een andere ouderwetse manier is destillatie door stomen van de bloemen. Nadat de stoom gecondenseerd is scheidt men water en etherische oliën door middel van een ingewikkeld procédé, gebruik makend van het bovendrijven der olie.

De nieuwste methode is die van extractie met benzine. Men laat een bepaalde benzinesoort verdampen in luchtdicht afgesloten vaten met bloemen, waardoor die benzine de geur aan de bloemen onttrekt; de etherische olie wordt dan afgedistilleerd.

Talloze dieren verliezen het leven door de jacht op ambergrijs, civet en muskus — drie dierlijke producten, die „leven" schenken aan de parfums op een wijze waarop geen enkel ander fixatief, natuurlijk of synthetisch, dit kan. Ambergrijs komt voor in het mannelijk zaad van de walvis, hoewel niemand nauwkeurig weet, wat het precies is. Ethiopie is de voornaamste leverancier van civet, een secretieproduct van de grote civet-katten. Die katten worden gevangen gehouden eens in de veertien dagen „melkt" men ze. Muscus wordt geleverd door de muscusherten in de Himalaya, waar Tibetaanse jagers er zoveel doden, dat de soort met ondergang bedreigd wordt.

In de parfum-industrie vormen de formules dè grote geheimen; omdat men die formules te Grasse kent, is deze stad de welvarendste van geheel Frankrijk geworden.

Geheimen der Zeebodem

Ik heb wel eens gedacht, zo zei mij een oude visser, dat er vroeger alleen maar zee bestond, en eerst later land kwam, want alles wat ik in zee ontmoet, zie ik ook op het land. De man heeft gelijk, maar dan toch niet op grond van de overeenkomsten, die hij zag. In feite echter is de overeenkomst tussen de zeebodem en wat daar leeft met het land zeer frappant, en wie zal er een verklaring voor geven?

Overeenkomst tussen zee en land

Er bestaat een zeeduif, met vleugels, met buikvinnen als pootjes, en een kuifje op de kop. De zeevleermuis lijkt zo sterk op de landvleermuis, dat iedereen hem die naam zou geven, als hij niet wist hoe het dier heette. Slangen leven er met dezelfde eigenschappen en levenswijze als de landslangen. En boven al de zeeleguaan. Zijn manier van camoufleren, zijn houding, de wijze waarop hij jaagt, heel zijn uiterlijk is als dat van de bekende landleguaan. Dit zijn slechts enkele voorbeelden.

Daarbij komt de bodemgesteltenis. Rotsvlaktes, met stenen, hier en daar een zeecactus of een wat struiken. Verder holen en spleten, reuzen rotsblokken. Het geheel is minder vreemd dan de meeste mensen denken.

Ik heb eens een leuke proef genomen. Iemand, een Curaçaoënaar, die zijn land zeer goed beweerde te kennen en ook inderdaad kende, zei ik: Ik heb een foto van een stukje Curaçao, dat u niet kent. Dat zou sterk zijn, antwoordde hij me, laat maar eens kijken. Ik toonde hem een koralenveld, vier meter diep, genomen bij Buracu Cachó. Even nadenken, zei hij...... dat is iets voorbij Barber, het tweede of derde weggetje rechts!

PAUL VAN VENLO.

DE LIEFSTE MOEDER — Bij de vele dagen en weken, die in Amerika alle denkbare redenen op speciale wijze worden gevierd, is nu ook de „Dag van de liefste" gekomen, en een van de vele speciale commissies heeft Gale Storm uitgeroepen tot de „Liefste Moeder in Hollywood". Wij hopen maar, dat deze opinie van de speciale commissie door haar kinderen onderschreven kan worden.

Rusland eeuwig in de contramine

Flushing Meadows. — De Algemene Vergadering heeft op alle regeringen een beroep gedaan om de gevangenen uit de tweede oorlog, die nog in haar landen worden vastgehouden, te doen repatrieren. De Sovjet-Unie kantte zich tegen de resolutie.

De repatriëring van alle gevangenen in de Sovjet-Unie was reeds voltooid, aldus de Sovjet-afgevaardigde. De Algemene Vergadering deed voorts een beroep op alle landen om een einde te maken aan het storen van radio-uitzendingen. De Sovjet-afgevaardigde noemde de resolutie een Amerikaanse poging om de psychologische oorlogvoering via de radio te rechtvaardigen.

De Assemblée gaf aan een commissie instructie om een speciaal verdrag betreffende de vrijheid van voorlichting op te stellen. Met 44 tegen 0 stemmen bij 12 onthoudingen vroeg de Assemblée aan de commissie te overwegen de mogelijkheid van het bijeenroepen van een wereldconferentie om het definitieve ontwerp te tekenen. De volgende landen hebben zitting in de commissie: Cuba, Ecuador, Egypte, Frankrijk, India, Joegoslavië, Libanon, Mexico, Nederland, Pakistan, Saoedi-Arabië, de Sovjet-Unie, Engeland en Amerika.

De Algemene Vergadering heeft ook de gewijzigde financiële bijdragen der landen tot de V.N. goedgekeurd. De Sovjet-Unie was tegen verhoging van haar contributie, aanvoerend, dat haar economie ernstig door de oorlog geleden had. Zij moet 6,98% van de begroting bijdragen, de Verenigde Staten 38,9% en Engeland 11,37%.

Ook werd een voorstel aanvaard, volgens hetwelk in ieder nieuw geval met de dan heersende omstandigheden rekening dient te worden gehouden inzake de toelating van een nieuw lid. De politieke commissie had het denkbeeld van het opstellen van algemeen geldende regels (zulks in verband met de kwestie van de toelating van Peking) verworpen. De andere organen van de V.N. ontvingen het advies om het besluit van de Assemblée in overweging te nemen bij hun beslissingen. De Sovjet-Unie was onder de tegenstemmers.

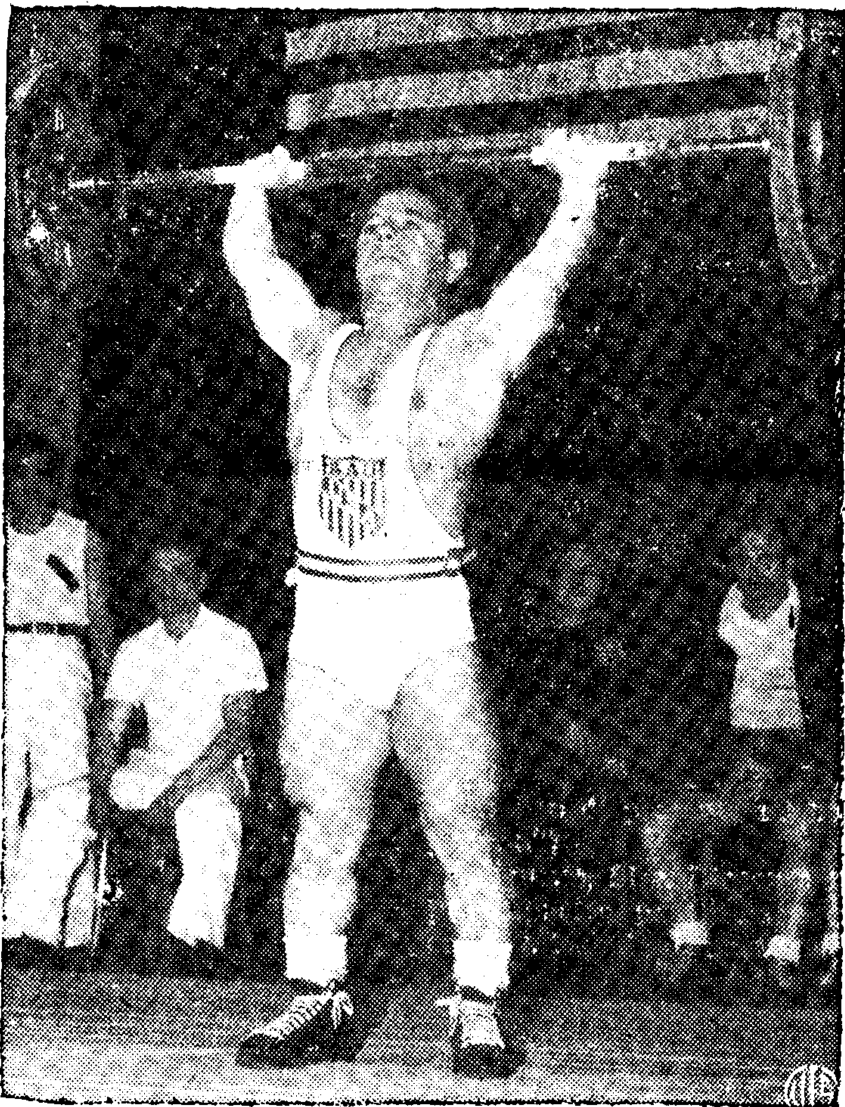
Na te hebben besloten, dat de kwestie van de vaststelling der grenzen tussen Egypte en Libye in de zitting van het nieuwe jaar wordt behandeld, ging de Algemene Vergadering uiteen.

„KLEIN COALITIE-STADSBESTUUR"

Berlijn. — De West-Berlijnse Christen-Democraten en Vrije Democraten hebben besloten een „klein coalitie-stadsbestuur" te vormen zonder de Sociaal-Democraten, die de sterkste politieke partij in West-Duitsland zijn. In het begin van deze week werden de besprekingen tussen de drie partijen, die een stadsbestuur van een „grote coalitie" beoogden, afgebroken.

WAT KAN HET VUUR DER GEESTDRIFT KOELEN? — 14 graden onder nul? Tien centimeter sneeuw? Neen, deze enthousiastelingen trotseren al deze hindernissen om op Brighton Beach, in Sussex, Engeland, van een zeebad te genieten. Zij zijn leden van de Brigton-het jaar-rond-zwemclub.

ALLEC-HOP! — Honderd kilo de lucht in. Een respectabele prestatie van de Amerikaan Joseph de Pietro tijdens een wedstrijd tussen Duitsers en Amerikanen te Kaiserslautern in Duitsland. De Amerikanen konden de zwaarste vrachtjes baas.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

En toch wisten er nog een half millioen te ontkomen. Tienduizenden gingen naar de vrije Nederlanden, bleven er leven en werken, of trokken naar Engeland en Amerika.

Hoe kwaad en dwaas was deze vervolging geweest! Want de koning verloor op die manier zijn rijkste en bekwaamste burgers, handwerklieden, fabrikanten, groothandelaars scheepsbouwers. Dat kon vader Cassard getuigen, en grootvader, die vanouds stuwadoors in Nantes waren geweest. Wat zeiden de mensen nog? Zo rijk als een protestant.

Was het dan wonder, dat Frankrijk de laatste jaren zienderogen verarmd was? Nooit had de koning Frankrijk een slechter dienst bewezen dan door de verdelging en verdrijving van het welvarendste deel zijner onderdanen. Hij haalde er zich bovendien de vijandschap van andere vorsten en volken mee op de hals.

Maar welke Fransman zou dit alles hardop durven zeggen, of schrijven? De koning, de zonnekoning, Lodewijk XIV, werd als een god vereerd. De adel kroop voor hem, de graven, markiezen, en baronnen beschouwden het als een hoge gunst, hem te mogen naderen en een genadig knikje van hem te ontvangen. En de gewone man, burger of boer, boog op zijn beurt diep, zeer diep voor de adel en de hoge seigneurs. Dat merkte Jacques wel, als er weleens een officier van de Franse marine binnenstapte om iets aan vader te vragen. Dan neeg vader eerbiediger en in de manieren en toon, waarop hij antwoordde en sprak, lag meer respect en onderdanigheid dan gewoonlijk tegenover gasten. En Jacques leerde zo al vroeg, hoe zich te gedragen en een seigneur te woord te staan.

Met zijn oudste zuster Jeanne lag hij nogal eens overhoop, omdat ze zo de baas over hem wilde spelen en volgens hem niet rechtvaardig was. Hij moest de boter voor de boterhammen verdelen, voor de soepborden zorgen bij elke maaltijd. Goed, hij deed dat naar zijn beste weten en bevoordeelde zich zelf niet. Maar waarom moest die Jeanne nu altijd en altijd weer haar lievelingetjes Anne en Frans voortrekken en hun meer geven dan de anderen! Omdat zij de jongste waren? Dat kwam niet te pas, vond Jacques en daarover maakte hij kabaal met Jeanne.

Op een keer zag hij, dat zijn broer vóór het eten twee pannekoeken gapte en in twee happen achter de rug van een ander verzwolg. Hij stikte er haast in, zo schrokte hij. Het was de gemeenschap te kort doen! Jacques werd razend, vloog zijn oudere broer aan en gaf hem zo ongenadig op zijn huid, dat vader Cassard hem pas met geweld van oorvijgen weer onder zijn gezag kon krijgen. Er was heel wat te stellen met zoveel kinderen en vooral met dat vurige soort als de jonge Jacques!

Gelukkig, dat de Loire er was en de haven, waar dat grut het grootste deel van de dag doorbracht, omdat er altijd wel wat te beleven viel: de aankomst van een schip, zo kaal als een haringbuis, uit de storm in de Golf van Biskaje weergekeerd: het vertrek van familieleden of bekende gasten naar boord; het bevoorraden van een korvet; het binnenslepen van een gehavend, buitgemaakt Spaans of Hollands of Engels schip; het transport van gevangenen; het achtervolgen van gedeserteerde muiters, die in een haven als Nantes de kans waarnamen om aan de straffende gerechtigheid te ontsnappen; een duel met messen tussen zeelui, die hun vete uitvochten in een smalle stadsteeg, tot er één gorgelend in zijn eigen bloed lag te wentelen.. O, in Nantes van die tijd was er elke dag wat en heel wat te zien.

In het midden van de Loire lag een lieflijk eilandje met populieren en wilgen en griendhout. Daarheen te roeien met een paar kameraden in een boot, te zwoegen en te wrikken aan de zware riemen — eigenlijk veel te zwaar voor kinderhanden! — was er wel iets moedigers, machtigers te bedenken voor de havenschoffies van Nantes? Maar zonder Jacques was het spel niet kompleet.

Hoe hij het klaarspeelde, de een of andere boot te kapen? Hij speelde het klaar, vraag maar niet hoe. En om bemanning zat hij nooit verlegen. Even rondkijken — een schel fluitje op zijn fingers — een wenk met zijn hoofd, en de snuiters hoefden niets meer te vragen.

Eens had hij het bestaan, een sloep van een meerpaal los te krijgen, een marinesloep nog wel. Het was een brani-stuk, zich aan zo'n heiligdom van 's koningszeemacht te vergrijpen. Hoe durfde hij dat? Wel, in een logement zaten de twee matrozen, die met de sloep naar de wal waren gekomen. Het waren opvarenden van het oorlogsfregat, dat in de Loire voor anker lag. Ze schenen geen haast te maken, want Jacques zag hen stevig pimpelen en verwoed triktrakken.

Toen ze na een uur of twee naar de havenkant waggelden om naar boord te varen — ze keken hier, ze keken daar — waar was die verwenste sloep toch? Gevlogen! Ruzie kregen ze, omdat de een de ander verweet, de tros te slap om de paal gelegd te hebben. Misschien was de sloep wel weggedreven. Daar zat wat voor hen op. Ze stonden te blazen en te razen, en heftig met hun ruige mutsen te gebaren, tot een klein, schattig meisje, José van de parlevinker, bedeesd vroeg: „Zoeken jullie je boot?"

„Weet jij hem dan? Zeg op!"

„Daar is Jacques mee weg. Ik heb het zelf gezien."

Toen ging het nog harder waaien dan het al deed. De matelots laveerden naar koopman Cassard en trapten daar een kabaal van belang. „Jouw zoon, die schavuit — die verdrinkt — in de Loire. Dat is minder erg, hij verdient het. Maar die sloep, die sloep — die zul je vergoeden. Daar staan we op!"

De dikke mama Cassard kwam er aan te pas, natuurlijk ook Jeanne met haar grote mond en schelle stem. Papa Cassard was obstinaat. Mama probeerde hem en de matrozen te kalmeren „Jacques komt terug, en die boot komt ook terug. Waar maken jullie deinig over!" Het was waarlijk niet de eerste keer, dat zoonlief er vandoor was, en het zou niet de laatste keer zijn. Net als de vogels vloog hij weg, maar kwam altijd weer op het nest terug.

Zo ook die dag, al duurde het even, tot grote woede der matrozen en klimmende ongerustheid van vader Cassard, die een zwak had voor zijn roekeloze zoon, die brandal.

Deze bracht intussen de sloep, waar hij hem hebben wilde, naar het eilandje, waar het wemelde van eenden, meeuwen en andere watervogels. Ook waren er otters en ratten, zo groot en vet als katten.

Zijn bemanning, wild op de eieren, liet hij begaan. Daar was het hun voornamelijk om te doen. Zelf maakte hij een fraaie, jonge otter buit, die zich te ver op het land gewaagd had, en vooral toen die hem met een snelle wending van de kop een venijnige knauw in zijn hand gegeven had, liet Jacques zijn prooi niet meer los, maar snoerde hem onbarmhartig in een lange, ruwe lap met drie, vier knopen en smeet hem in de boot.

Maar hoe kwam Jacques nu toch nog veel vroeger thuis dan hij zelf gedacht had? Want het was intussen kwaad weer geworden en de Loire zag er allesbehalve onschuldig uit, met schuimranden op het omkrullende water.

Wel, hij zag met zijn arendsogen een vlieboot in de zeemond aankomen, met vol zeil, en herkende er direct een schip van zijn neef in, de **Louise.** Daar moest hij gebruik van maken, anders waren ze zeker niet vóór donker thuis. De **Louise** kon hem op sleeptouw nemen!

Een fluitje, doordringend over het eilandje, was het signaal voor de troep om te verzamelen. Van alle kanten uit het wilgen- en griendhout kwam het fraaie stel aansjouwen. Schreeuwend waarschuwden ze elkaar voort te maken. Mandjes, doeken, mutsen met eieren droegen ze voorzichtig mee.

„Vlug wat! André, Guillaume aan de riemen! Vooruit maar!"

Zelf nam Jacques het roer en na enkele minuten lag de sloep in het vaarwater van het naderende schip.

Een kreet als een commando. Jacques stond rechtop, klaar om de tros te werpen. Neef Frans had hem herkend. Een oude knecht gebaarde, dat hij wel een betere lijn zou uitwerpen, omdat het touw van de sloep wat aan de korte kant was. Behendig greep Jacques de slingerende lijn uit de lucht, zette hem met een paar stevige lussen om de haak van de plecht vast, en toen konden André en Willem de riemen wel binnen boord leggen. Want met een heerlijk vaartje huppelde de sloep nu achter de vlieboot aan. Naar huis! Neef Frans balde zijn vuist naar de uitdagend lachende Jacques. O, die twee begrepen mekaar best. De één bedoelde: Roekeloze schavuit! En de ander: Wat zou het! — Hij schaterde van plezier.

DE BEKER LOOPT OVER — ofschoon er heel wat voor nodig is om hem zover te krijgen, en wel de tweelingen Ronnie en Donnie. De beker gaat naar de winnaar van de race met watervliegtuigen op het Regatta meer bij Las Vegas, Nevada. En de tweelingen gaan natuurlijk naar hun ouders.

Truman verdedigt zijn recht troepen naar het buitenland te zenden

Washington. — Truman verklaarde Donderdag op een persconferentie, dat de Verenigde Staten van plan zijn hun strijdkrachten in Europa te vergroten als bijdrage tot het Noord-Atlantische leger onder Eisenhower. Truman zei nog eens, dat hij als opperbevelhebber van de Amerikaanse strijdkrachten het recht heeft om Amerikaanse troepen naar het buitenland te zenden.

Het besluit om troepen naar Europa te zenden was al genomen. De president kon niet zeggen, wanneer de troepen daarheen zouden vertrekken. Wat de sterkte van deze troepen betreft, had Amerika zich tegenover de landen van het Atlantische Pact niet gebonden. De maatregelen tot beheersing van de prijzen en lonen voorbereid worden.

FILM OVER HET HEILIG JAAR.

Fox-Film heeft een reportage gemaakt van de viering van het Heilig Jaar. Ook hij, die geen bijzondere belangstelling heeft voor het Heilig Jaar of het centrum der Christenheid, kan er plezier aan beleven. Niet dat de veeleisende filmvriend een geheel zal aantreffen, dat uitmunt door een oorspronkelijke synthese van een zo rijke stof; de film is veeleer een aaneenschakeling van journalen, waarbij de muziek een vrij willekeurige illustratieve rol vervult, maar de gebeurtenissen op zichzelf zijn bijzonder interessant en met name de zegening der jonge priesters, het gebed der menigte en de audiëntie van de Paus houden de aandacht vast van al wie aan zijn verlangen om deze film te zien, gevolg heeft gegeven.

VALUTA CONTROLE IN AMERIKA

Londen. — Een goed bekend staand bankier in Parijs deelde aan de handelsbankiers in Londen mede, dat hij uitvoerige berichten heeft vernomen, volgens welke de Amerikaanse regering ernstig zou overwegen valuta-controle in te stellen om de vlucht van de dollar tegen te gaan. Londense deskundigen menen, dat deze berichten op zijn minst als voorbarig moeten worden beschouwd, doch zij merken hierbij op, dat de ontwikkelingen, die enkele maanden geleden als fantastisch zouden zijn beschouwd, thans niet langer meer ondenkbaar zijn. Reuters financiële redacteur tekent hierbij aan, dat een vage vrees, dat Amerika onder bepaalde omstandigheden wellicht zou kunnen overgaan tot beperking van de beweging van 8 milliard dollars buitenlands kapitaal, dat zich in de Verenigde Staten bevindt en wellicht ook van export van Amerikaans kapitaal, reeds zeker effect had. Zo is zij een van de oorzaken van de recente stijging van de vrije goudprijs.

— De Siciliaanse politie heeft de laatste volgeling van de „bandietenkoning" Giuliano gearresteerd.

Nederlandse regering brengt aan Kamer verslag uit over Irian — Conferentie

's-Gravenhage. — De Nederlandse regering heeft heden aan de Tweede Kamer een nota aangeboden inzake de Nieuw-Guinea conferentie. In deze nota wordt een chronologisch overzicht gegeven van de gehouden redevoeringen en de gewisselde oral notes.

De Nederlandse regering onthoudt zich in de nota van beschouwingen of oordeellingen. De voorzitter van de Tweede Kamer is voornemens voor te stellen de beraadslaging onmiddellijk in de vergadering van Dinsdag te doen aanvangen.

VRAGEN OVER DE „TJERK HIDDES"

's-Gravenhage. — Op vragen van het tweede Kamerlid J. Schouten (A.R.) in verband met het vertrek van de „Tjerk Hiddes" naar Indonesië heeft de minister van marine geantwoord, dat het inderdaad in het voornemen van de regering ligt om de „Tjerk Hiddes" op 11 Januari naar Indonesië te doen uitvaren, zulks teneinde overeenkomstig de op Nederland rustende verplichtingen dit schip in de tweede helft van Februari in Indonesië aan de Indonesische regering over te dragen. Wanneer men — gelijk de regering wil — het adagium volgt: pacta sunt servanda, dan brengt zulks naar het oordeel van de regering met zich mede, dat ook onder de huidige omstandigheden het bezwaarlijk aangaat het eerder bepaalde vertrek uit te stellen.

Daarom kan de minister van marine zich niet bereid verklaren te bevorderen, dat het vertrek van het schip wordt uitgesteld.

Tot zover het antwoord van de regering. Inmiddels heeft de heer Schouten gisteren wederom schriftelijk aan de minister van marine gevraagd om het vertrek van de „Tjerk Hiddes" uit te stellen en of de minister bereid is te bevorderen, dat het vertrek in ieder geval wordt uitgesteld, opdat de Kamer vóór het vertrek haar oordeel kan uitspreken.

NIET ALTIJD VOOR VROUWEN — Hier is de herenmode: dinner-jacket 1951. Hij is maar half-officieel, een hondentanden patroon met zwart zijden revers en zwarte knopen. De highball smaakt beter in zo'n pakje.

Tjerk Hiddes vertrokken

Den Helder. — Uitgeleide gedaan door de commandant zeemacht Nederland, vice-admiraal J. J. L. Willinge, is de „Tjerk Hiddes" uit Den Helder naar Indonesië vertrokken en zal vermoedelijk op 20 Februari in Tandjong Priok aankomen na een bezoek aan een aantal havens langs de reisroute.

AMBONNEZEN WILLEN NAAR IRIAN

's-Gravenhage. — Het bureau Zuid-Molukken in Nederland deelt mede: „De Ambonnese ex-KNIL-militairen op Java hebben de delegatie-Aponno telefonisch medegedeeld, dat vandaag een brief is gezonden aan de commandant van de Nederlandse rayons in Indonesië, waarin staat, dat de Ambonnese ex-KNIL-militairen op onrechtmatige eisen van de Nederlandse legerleiding zonder meer afwijzen en afvoer blijven eisen naar Irian."

NEDERLANDERS GEARRESTEERD

Djakarta. — Aneta meldt, dat de procureur-generaal de arrestatie heeft bevolen van de voormalige hoofdcommissaris van politie te Bandung en zes andere Nederlandse politie-ambtenaren in die stad. Er werd geen reden voor deze arrestaties opgegeven.

DR. E. A. KOCH OVERLEDEN

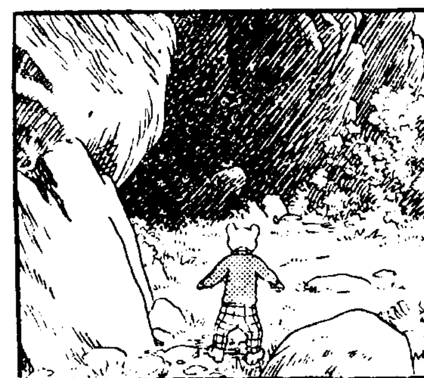
's-Gravenhage. Vannacht overleed in de leeftijd van 81 jaar dr. E. A. Koch, die o.m. chef van het militair hospitaal in Paramaribo is geweest en wegens zijn vele verdiensten in die functie tot ridder in de Nederlandse Leeuw werd benoemd.

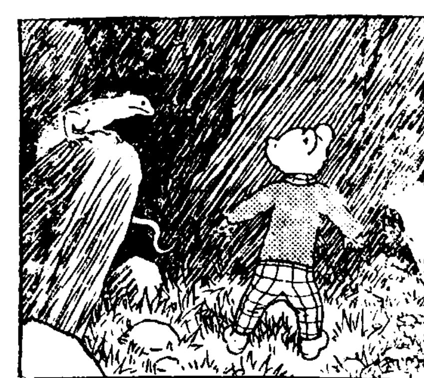
TELEVISIEBRIL — met speciale glazen voor televisietuurders, die over vermoeide ogen klagen. Ze zijn speciaal ontworpen om de gloed van het licht te verminderen en zodoende de vermoeiing van de ogen te verminderen.

— De algemene vergadering heeft een ereteken ingesteld voor de strijders der VN in Korea. Het besluit werd in plenaire bijeenkomst genomen. De Sovjet Unie stemde tegen.

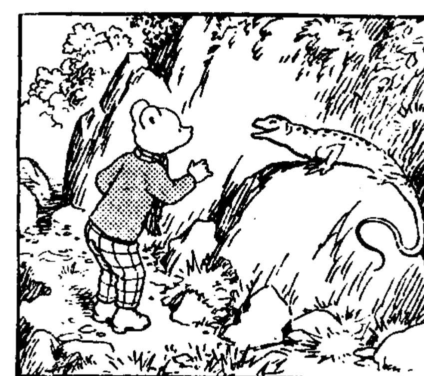
Rupert en Margot

21. Na een tijdje worden de schokken op de heuvelhelling minder en het beven houdt op. Rupert klimt uit de holle boom en loopt hard naar boven, de heuvel op. Hij komt bij de overhangende rots en staat als aan de grond genageld van verbazing. De rotsen zitten nog allemaal op hun plaats, maar het kleine geverfde huis is verdwenen! Hij gaat er naar toe en kijkt naar de sporen in het gras, waar het huisje gestaan heeft. „Margo! Margo!" roept hij. „Waar ben je gebleven? En waar is het huis heen?" Hij luistert met aandacht naar een antwoord.

22. Maar er komt geen antwoord op zijn roepen en terwijl hij naar de rots wandelt schrikt hij, want hij ziet een hele grote hagedis op een steen zitten, die naar hem kijkt. „Luister eens, zeg", roept het beertje. „Weet je wat er met het huis gebeurd is, dat hier stond?" Het was zo'n leuk klein geverfd huisje, je weet wel, met een groot poppenhuis". „Precies, dat was het ook" zegt de hagedis. „De reus die hier in de buurt woont, timmerde het voor zijn dochtertje, en heeft het hier onder de rots gezet om te drogen. Nu is hij het komen halen en heeft het meegenomen".

23. Rupert wordt koud van wat hij daar hoort. „Een reus zei je?" roept hij. „Maar dat is verschrikkelijk. Als het huis weg is, is Margo ook weg, want die zat in de muurkast!" De hagedis was al op stap gegaan, om de weg te wijzen over een rotsachtig pad, maar nu draait hij zich om en grinnikt met zijn brede bek. „Zat het meisje in de muurkast, zei je? Ha, ha, dat is de beste mop die ik ooit gehoord heb". En het beest schudt van het lachen. „Maar dat is helemaal niet grappig! 't Is verschrikkelijk!" roept Rupert. „Waar is de reus heengegaan?"

24. De hagedis kan voorlopig nog niet bekomen van zijn lachbui maar als hij ziet, hoe bedroefd Rupert is, gaat hij hem weer voor en brengt hem op een hoge rots. Ze kijken vandaar over een dal heen en zien in de verte een donker kasteel, dat zich tegen de hemel aftekent. De figuur van de reus zien ze er in de verte naar toe stappen. Hij heeft het poppenhuis bij de schoorsteen vast. „Je hoeft niet al te bang te zijn", zegt de hagedis. „De reus maakte het poppenhuis als een verrassing voor zijn dochtertje. Hij zal er dus wel voorzichtig mee zijn. Hij zal er niet mee smijten".

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

Om te klagen over het onheil, dat over ons is gekomen en ons Goddelijke en menselijke hulp in te roepen, blijft ons daarna nog voldoende tijd over".

Zo trokken we dan naar de kerk langs dezelfde weg, die we zo dikwijls bij blijde en plechtige gelegenheden gegaan waren en dezelfde mannen die ons anders met wapenpraal tot erewacht dienden, stonden nu om ons heen in de koele grauwe morgenschemering als een vijandelijke schaar. Als oudste van het college en als pastoor van St. Cyriacus liep ik naast de Proost die zich bezorgd naar de langzaamheid van mijn zieke ledematen richtte.

„Vermoei u maar niet al te zeer, kanunnik Martin", sprak de goedhartige Heer, toen hij het hijgen van mijn adem hoorde. „Vroeg genoeg komen we bij het werk, dat ons wacht".

Wie moesten we aan de kerkdeur zien? De beide graven zelf: Sebastiaan, trots, met ongeduldige gebaren, aan het eikenhouten portaal, waarboven het wapen van zijn vader pronkt; Ulrich met gebogen hoofd beneden aan de stenen treden, als waagde hij het niet het heiligdom te naderen, dat in zijn naam en op zijn bevel geplunderd en ontwijd zou worden.

Toen ik hem daar zag staan, mijn eens beminden leerling en nog steeds beminden Heer, liepen me de ogen over en zonder bezinning en overleg strekte ik de armen naar hem uit en riep: „Graaf Ulrich, verkoop ge dan geheel de edele vroomheid uwer voorvaderen, die deze kerk gebouwd hebben ter ere van God en Zijn Heiligen?"

Met zachte stem antwoordde graaf Ulrich: „Wat hier geschiedt, kan ik niet beletten. Om de zuiverheid van Gods woord moet het zo zijn".

Ondertussen was de Proost de treden naar het portaal opgeklommen, zonder vrees en zonder haast, aan zijn zij de jongste koorheer, die op een zijden kussen de sleutel der kerk droeg.

„Geef hier!" zei op bevelende toon Sebastiaan, terwijl hij de hand naar het kussen uitstrekte.

Maar de Proost was hem voor. Vlug pakte hij de sleutel en stak hem met eigen hand in het slot.

„Geven, nooit! Nemen kunt ge, wat ons niet mogelijk is te behouden. Hij echter, Wien het huis toebehoort, zal Zijn rechten weten te verdedigen. Hij zal eens rekenschap van uw doen vorderen en over elke penning van het goed, aan Zijn H. Dienst gewijd. Vroeg en onverhoopt is reeds menigeen tot de laatste afrekening opgeroepen geworden".

Vol hoogheid en waardigheid als een profeet des Heren stond daar onze overste; met trots gelijk de graaf.

„Gebruik geen nutteloze woorden, heer Proost", zei hij ruw, „anders mocht het me berouwen, wat mijn broer Ulrich voor u heeft bedongen: u een uur tijds te geven opdat ge wat gij voor heilig houdt, wegnemen kunt. De tijd dringt". Daarbij stiet hij tegen de kerkdeur, dat deze wijd openvloog. Wie me de treden ophielp, weet ik niet meer; zo was ik in de war door het doodsbleke gezicht van mijn heer Ulrich. Als ik het al niet eerder geweten had, dan zou dit ogenblik me duidelijk gemaakt hebben, dat graaf Sebastiaan de oorzaak van het aangerichte onheil en Ulrich slechts zwak werktuig was. Al te snel vloog het toegestane uur om. Ongeduldige trompetsignalen maanden ons de kerk te verlaten. In ernstige treurige processie scheidden wij van de gewijde plaats. Een kunstvol altaarschilderstuk, dat eens een Helfensteiner voor veel geld uit Italië had meegebracht en dat als een zeldzaam kunstwerk gold en ook andere altaarsieraden hadden enige getrouwe met gevaar voor zichzelf in veiligheid gebracht. Nu gingen we over het Kerkplein terug: de Proost met de omhulde Ciborie in de handen, ieder der koorheren met enige kostbare H. Vaten, onze dienaars de heerlijke vaandels dragend, die alle door de Vrouwen en Dochters uit het huis Helfenstein tot sieraad van de Dienst Gods met kunstvaardige hand geborduurd waren.

Zo trokken we naar buiten als treurende wezen, door de ongerechtigheid uit het vaderhuis verdreven.

Nauwelijks hadden zich de deuren van de proostdij achter onze jammervolle stoet gesloten, of graaf Sebastiaan liet door zijn lieden, landsknechten en allerlei zwervend volk, dat hij hiertoe gehuurd had, de kerk verwoesten, de altaren omverhalen, de beelden verbrijzelen, ja zelfs de muren, waarop toch meest vrome opschriften van zijn voorvaderen stonden schandelijk bekrassen en besmeuren.

Leeg en verlaten staat daar nu het Godshuis, van alle sieraad beroofd, als een verlaten weduwe Sinds de dagen van de H. Ulrich, de grote bisschop van Augsburg, die aan dezelfde stam ontsproot als het geslacht der Helfensteiners, is nooit de zon opgegaan, zonder dat Godgewijde priesters naar het altaar schreden om het H. Misoffer voor levenden en doden aan God de Heer op te dragen, en nog nooit is de dag ten einde gelopen, zonder dat de hoge gewelven weergalmden van het koorgezang tot lof en eer van de Almachtige. Open stond de deur van vroeg tot laat, en verleende ieder toegang, die zijn leed aan God en de lieve Heiligen wilde klagen of voor ontvangen gunsten en weldaden voor het Tabernakel zijn dankbaar hart wilde uitstorten.

Nu zijn de deuren zes dagen in de week gesloten en op de zevende dag, de dag des Heren, spreekt van de kansel een predikant, wiens voorhoofd door geen bisschopshand is gezalfd tot het H. Priesterambt, een predikant, die zijn zending niet van de Katholieke Kerk, de bewaarster van Gods Woord gekregen heeft. En wat hij zegt, kan hier niet vermeld worden; arm volk, dat naar het Huis des Heren gaat om de honger zijner ziel te stillen! Niet het voedzaam brood van een heilige lering wordt daar gereikt, maar stenen, stenen van ergernis. Want wat anders krijgt het te horen dan smaadwoorden over de Kerk en haar Dienaars, over haar eerbiedwaardige gebruiken en haar onveranderlijke leer en wel in een taal, die mijn pen tegenstaat, met woorden, waarover allang de man in de kroeg zich heeft leren schamen.

Wist je dat?

Toen Columbus op weg was om Amerika te gaan ontdekken bleven zijn scheepjes op zekere dag stil liggen en wilden niet verder, omdat geen wind meer in de zeilen wou blazen. Dat vonden de zeevaarders natuurlijk lang niet prettig. Maar het ergste was nog, dat alle levensmiddelen, zelfs het water, opraakte. De honger werd groot en de dertiende dag — als men honger heeft telt men altijd zeer precies — werd de oproerigheid aan boord zo groot, dat er mannen waren, die vreesden door hun eigen kameraden opgegeten te worden.

Sommigen waren reeds geheel door de honger uitgeput. Vertwijfeling en wanhoop brandden in hun ogen.

„Broeders," zei eindelijk de barbier, die de dikste van allen was en daarom het meeste te vrezen had, „broeders, wij kunnen niets doen dan het lot werpen. Wie de meeste ogen werpt, zal door de anderen opgegeten worden en als het mij treft, zal ik er een eer in stellen zoveel dappere het leven met enige dagen te kunnen verlengen. En wie weet, of ge dan niet zo gelukkig zijt land te ontdekken".

De nood kent geen overleg; de dobbelstenen werden genomen en de barbier deed de eerste worp. Hij gooide zo hoog, dat hij geen hoop meer had nog aan het wrede lot te ontkomen. De stuurman kwam na hem, maar deze gooide heel lage punten en ook de anderen, samen zeven en twintig in getal.

Ten laatste moest Columbus alleen nog werpen. Maar nu riepen de matrozen eenstemmig; hij zou en hij mocht niet meedoen, daar ze hem niet missen konden. Wat zou er van hen worden als hij boven de barbier wierp?

Columbus echter zei, dat in deze bittere nood alle mensen aan elkander gelijk waren, greep de dobbelstenen en wierp; maar hij bleef ver onder de barbier.

Zo zou de dikke scheerbaas dus de eerste zijn, die opgegeten zou worden. De matrozen likten zich reeds hun baardje en overlegden al bij bij zich zelf of ze er lapjes of gehakt van zouden maken, toen de barbier opstond en met de moed, die de doodsangst hem ingaf, zijn makkers aldus toesprak:

„O, gelukkige uren, waarin ik mijn leven voor mijn beste vrienden kan geven! Hoe dikwijls heb ik mij zo'n roemrijke dood toegewenst! Naast de dood voor het vaderland ken ik waarlijk niets groters dan te sterven voor zijne vrienden. Maar, dierbare makkers! — één ding, één ding moet ik u zeggen, opdat mijne rust in het graf niet door wroeging worde verstoord en ik niet door u met verwijten overladen worde. Ik heb namelijk voordat ik in het vaderland scheep ging een heel lelijke zeikte gehad. Het gif daarvan brandt nog in mijn aderen en mijn gehele vlees is er van doortrokken. Geloof me, dat is een vreselijke bekentenis, maar het is de zuivere waarheid. Deze tranen mogen u overtuigen, hoe zeer het mij ter harte gaat, dat ik u dat vreselijk geheim heb moeten mededelen; maar de waarheid gaat mij boven alles. Gij kunt mijn vlees niet genieten zonder u de ergste ziekte op de hals te halen en wat zou er dan van u terecht komen, als ik, uw enigste dokter, er niet meer was en gij zonder mijn hulp sterven moest. Ik verzeker u plechtig, dat ik zonder eigen belang tot u spreek. De overgang van dit in het toekomstige leven is slechts één stap. Wat zou er mij dan van afhouden mijn leven op te offeren als het niet de zorg voor uw eigen leven was! Geloof mij ...."

Op dat ogenblik riep de schildwacht, die boven in het kraaiennest de wacht had: „land! land!" en de barbier kroop beschaamd naar beneden naar zijn hangmat.

Hoe is die?

IN DE SCHOOL.

Meester: „Jan, ik zal je twee vragen stellen, maar de tweede vraag hoef je niet te beantwoorden, als die te moeilijk is. Hoeveel haren heeft een koe?

Jan: „11570, mijnheer!"

Meester: „Wat? 11570? Hoe kom je daar aan?"

Jan: „Dat is de tweede vraag, mijnheer, en die hoef ik niet te beantwoorden".

BIJDEHAND BROERTJE.

„En kan je kleine broertje al praten?"

„Nou, en of. Hij praat al een vreemde taal"

„Een vreemde taal? Hoe weet je dat?"

„Omdat hij allemaal woorden praat, die ik nog nooit gehoord heb."

TOPPUNT.

Professoren zijn zo geleerd, dat ze altijd aan hun wijsheid denken en dus zeer verstrooid zijn en alles verkeerd doen. Maar dit is toch wel het toppunt.

Deze professor legde, toen hij zich 's avonds uit kleedde, zijn kleren in bed en ging zelf over de stoel hangen.

UIT DE KRANT.

.... Ook de politie was bij de brand aanwezig, vermoedelijk gekomen door een verstopte schoorsteen.

OP 'T NIPPERTJE.

Harry: „Nu, tot ziens, kerel! Ik heb nu geen tijd meer. Ik moet er als de bliksem vandoor, om de trein van 9.40 nog te halen".

Toon: „Dan mag je wel vlugger als de bliksem wezen, want ik heb hem zo juist zelf gemist".

LOGISCH.

Sergeant: „Wat moet iemand zijn, wil hij met militaire eer begraven worden?"

Soldaat: „Dood, Sergeant".

Curacao 1831

We houden er niet van om maar steeds eeuwfeesten te vieren, doch een doorsnede van de feitei, die nu precies honderd jaar geleden geschiedden op dit zelfde kleine eilandje, geeft toch wel een bijzonder aardig beeld van het wereldje van toen, en ik ook verklarend voor het heden.

Het verleden leeft tamelijk sterk op Curaçao en de geschiedschrijving, vooral de kerkelijke, is dan ook sterk beoefend.

Zelfs in het politieke leven van vandaag is de geschiedenis een vaste achtergrond: men kan zeggen, dat Mgr. Niewindt de patroon is van de katholieke partij, terwijl Tocia en Karpatha de mannen van de opstand van 1795 het zijn van de nationale partij. De democratische partij zou een wilde figuur als papachi Sassen als patroon moeten kiezen, de man, die zoals Gouverneur van Lansberge het weergaf, over de mensen heen op het kussen wilde komen.

Curaçao van 1851 had maar één krant, de „Curaçaosche Courant" en die was nog knap saai ook, maar enfin hij gaf wat nieuws van de dag en knipte stukken uit de Hollandse kranten, die twee maal per maand met de pakket via St. Thomas naar Curaçao kwamen. Hij geeft overzichten van de politiek van Europa met hele bladzijden over het karakter van de koning van Pruissen, maar nooit bijna hoort men de stem van de redacteur of zijn er algemenere artikelen over het eiland.

Een tragische indruk maakt de advertentie over de weggelopen slaven. Een zekere Suzanna, een 50 jaar oude wasvrouw, is weggelopen en dan volgt er plat-weg een beschrijving van haar lichaam.

Tragisch zijn ook de advertenties, waarbij het zout van Bonaire te verkoop wordt aangeboden. Dat is het bloedgeld van de slavenarbeid in de zoutpannen van Bonaire.

Soms geeft hij wat nieuws over consuls, zelfs in het Frans als consul Nouel van Haïti aan de beurt is, en lezen we wat nieuws over de buurtrepublieken, zo b.v. dat President Paez niet meer naar Venezuela mag terugkeren. Maar het is alles zonder commentaar, zodat het geen kleur geeft aan dit dorre krantje.

Er waren honderd jaar geleden een 6 a 7000 communicanten, dat is evenveel als heden ten dage b.v. de parochie van de Heilige Familie er heeft.

Curaçaoënaars emigreerden natuurlijk en hielden ook toen van hun eiland en vergaten het niet. Zo werd er in Puerto Cabello gecollecteerd voor de nieuw kerk van Santa Maria, die toen juist enkele jaren te voren begonnen was.

In die parochie begon men in dat jaar ook met het onderwijs, dat sinds 1842 in handen was gegeven van de Zusters van Roozendaal. Op het Sint Martinusgesticht, dat toen nog **„pensionaat"** heette, waren 320 kinderen op school.

In de maand van Mei begon men op Pietermaai met een Bewaarschool, welk onderwijs pas in de **veertiger** jaren van deze eeuw enige subsidie zou krijgen! Deze bewaarschool had al gauw een 134 kleuters als leerlingen. 's Avonds werd in die school ook catechismus-les gegeven. De Soeurs gingen vanaf het Brionplein ieder morgen met het „pontje" over het Waaigat naar Pietermaai. Het is haast niet te geloven, dat dit de vlugste verbinding was.

De Bisschop werd beledigd.. maar de leken verdedigden hem. Mgr. Niewindt schreef er over en vergaf voor de volle 100%

Er werd een maatschappij voor Onderwijs in het leven geroepen met de kennelijke bedoeling om tegen het opkomend katholiek onderwijs te ageren. De lekenonderwijzer Huycke maakte er zijn aanmerkingen op, doch de minister ging er niet op in.

De Gouverneur was anti-katholiek, en Mgr. Niewindt meent te mogen zeggen, dat vóór Gouverneur Lansberg, gouverneur geworden in 1851, Curaçao geen geschikte gouverneur gehad heeft.

Op Westpunt brandde een pater Capucijn zijn kalk aan de Playa om zijn kerkje te bouwen. De Pater deed reeds enige tijd de H. Mis in een particuliere **woning.**

Een militair, een zekere Nuboer, maakte een knal gedicht op Koning Willem II, toen reeds aan de regering. Ook Thorbecke versleet in die tijd zijn eerste ministerie, doch over hem verschenen geen gedichten. Zijn vrijheidsideeën zouden anders veel invloed uitoefenen op Curaçao.

Het Vicariaat sloot een contract met een drukker van Herpen. De man zou voor de tijd van twee jaar alles drukken voor het Vicariaat. Er verscheen in dit jaar een boekje in het Papiament (dat gebeurde reeds eerder in 1826) getiteld): „Historia kortikoe foor di Bijbel". De spelling van het Papiement was nog aan het groeien.

Er bestonden ook Zondagsscholen. Zo kwamen er iedere Zondag nog een 88 meisjes les halen. Het zullen meisjes geweest zijn wier „shon" geen vrij gaf in de loop van de week.

Geldzorgen waren er te over en de priesters konden heel moeilijk rondkomen. Het kwam voor dat kapelaans bij de Israelieten moesten gaan lenen. Er waren ook te weinig priesters voor de kerken St. Anna, Barber, Santa Rosa, Santa Maria, San Willibrordo en Westpunt, waar toen kerken stonden.

Voor de 1024 kinderen op de katholieke armenscholen droeg het gouvernement niets bij, maar voor de 414 protestantse kinderen gaf het gouvernement de som van 6340 gulden. O, die verscheurde Christenheid.

Een associatie voor de scholen, in Holland opgericht, collecteerde een aanzienlijk bedrag voor de scholen op deze eilanden.

De ijverige pastoor van Santa Rosa schreef in het tijdschrift van Le Sage ten Brock: „De Godsdienstvriend".

De Bisschop schreef gebeden uit voor Mgr. van Wijkersloot, die jaren lang de pleibezorger was geweest voor de missie van Curaçao. De man stierf in dit jaar. Een slag voor Mgr. Niewindt, die hem altijd tot trouwe raadsman had.

Mgr. Niewindt schreef in dit jaar naar de Franse missiegenootschappen, om hulp voor zijn missie.

Er kwam ditzelfde jaar ook permissie af, om onderwijs te gaan beginnen op Bonaire. Dit ging natuurlijk met de nodige voorwaarden gepaard, het onderwijs moest neutraal blijven. Deze heugelijke toestemming kwam af op 19 Dec. 1851.

Plechtig laat de secretarie van de kolonie per advertentie in de krant weten, dat de heer Henri van Som de eed heeft afgelegd als **voorlezer.** Er zat sfeer in die oude tijd!

De pater Capucijn Paulus vertrok naar Aruba en begon daar op de Noord met onderwijs, door middel van een leek, die wat Spaanse les gaf.

Sinds het jaar 1851 had de parochie van Oranjestad een kapelaan.

Mgr. Niewindt vormde dat jaar in de St. Annakerk 184 personen. Hij ging ook op het Rif de melaatsen vormen en diende daar het Sacrament aan 11 personen toe. U ziet hoe ver zijn zorg ging. De Zusters van Breda waren nog niet op Curaçao komen werken.

Een zekere priester, van Hesteren, is van vele der zieken de peter, misschien was hij hun geestelijke vader en ging hij er de H. Mis lezen?

Er is veel goed gedaan voor Curaçao en de overige eilanden, ook op de Bovenwinden begon de missie, de vraag is echter:

Werd aan al die genade wel genoeg beantwoord?

MOEDER GEEF ME EEN „LIFT" — Drie jonge zwaantjes sparen tijd en energie en kiezen het beste op het gebied van veiligheid en comfort. Het is jammer dat deze methode voorlopig uitsluitend tot zwanen beperkt moet blijven.

DAAR ZETTE HIJ ZIJN BRIL VOOR OP. — Bonzo, de vijfjarige chimpanzee, wil precies weten waar hij aan toe is en bespreekt met Michel Kraike, de filmman, de détails van het contract, dat hij voor zeven jaar met Universal-International gaat sluiten, voordat hij zijn handtekening zet. Deze zeven zijn dan ook de beste van zijn leven.

De betekenis van de Grieks-Orthodoxe Kerk

Op bezoek bij Aartsbisschop Mgr. Spiridion

CONSTANTINOPEL, Aug. — Om enigszins door eigen aanschouwing een idee te krijgen van de Grieks-Orthodoxe Kerk, besloot ik op bezoek te gaan bij het hoofd dier Kerk, Mgr. Spiridion, gewezen metropoliet van Jannina, sinds korte tijd opvolger van Mgr. Damaskinos als aartsbisschop van Athene en daarmede hoogste orthodoxe autoriteit in Griekenland. Zoals men weet is Mgr. Damaskinos een tijdlang regent van Griekenland geweest. Het kostte weinig moeite en in het geheel geen formaliteiten een audiëntie te verkrijgen. Toen ik me naar het bisschoppelijk paleis begaf, wezen de mensen, die me zagen gaan, al ongevraagd de weg. „Azchiëpiscopi?" Ja? dan moet U dáár zijn. Ik trad door de open deur naar binnen en werd door een priester onmiddellijk naar een andere verwezen, die mij hartelijk groette, gul een hand gaf en mij in goed Frans toesprak.

Het bleek archimandriet Damaskinos te zijn, de secretaris van de H. Synode der Grieks-Orthodoxe Kerk, die tot mijn verbazing nog beter Italiaans dan Frans sprak. Ik legde het doel van mijn bezoek uit en hij zeide mij, dat dat wel in orde zou komen. Of ik hem maar wilde volgen naar zijn bureau? Natuurlijk deed ik dat en toen ik was gezeten, volgden enkele telefoongesprekken om het onderhoud met Kariótatos, „Zijne Zaligheid", zoals de titel van de aartsbisschop hier luidt, mogelijk te maken. Onderwijl werd mij Turkse koffie, limonade en fris water geserveerd. Vooral het laatste moet men in Athene niet minachten: vanwege de grote droogte, samengaand met een hoge temperatuur kan men het in de zomer zonder liters water per dag niet stellen.

U bent katholiek?

Archimandriet Damaskinos bleek het een en ander van de wereld te hebben gezien. Hij was een jaar krijgsgevangen geweest in Italië, als legeraalmoezenier: daarna hadden de Duitsers hem naar Dachau getransporteerd, waar hij twee jaar had doorgebracht en ook een aantal Nederlanders had leren kennen...... In Moskou was hij geweest bij gelegenheid van herdenkingsfeest daar georganiseerd door de Russische Kerk, terwijl hij te Amsterdam de vergaderingen van de Wereldraad der Kerken had bijgewoond, samen met Mgr. Paraleïmoon, metropoliet van Edessa in Griekenland. Deze laatste, die een tijdlang in Amerika is geweest, heb ik ook een ogenblik gezien. Het was een lange rijzige figuur; toen hij me zag richtte hij twee scherpe ogen op mij en zeide in het Enges: „U bent een priester van de Roomse Kerk?" „Zeker", antwoordde ik „ik ben een katholiek priester". Het waren weinig woorden, maar van beide zijden veelbetekenend.

Cyprus.

Na enig wachten kwam bericht dat de Makariotatos mij gaarne nog deze morgen wilde ontvangen, maar dan moest ik wat geduld hebben. Hij had het druk, omdat in Griekenland juist een actie werd gevoerd om de hereniging van Cyprus met het Griekse moederland te verkrijgen. Enkele dagen geleden was daarvoor een grote bijeenkomst geweest in het stadion van Athene, en bij die gelegenheid had de aartsbisschop in het publiek een gebed uitgesproken om Gods zegen over deze zaak af te smeken. Morgen zou hij Athene verlaten en nu waren er vanmorgen in verband met Cyprus juist allerlei personaliteiten bij hem op bezoek. Men ziet hoe de Griekse Kerk bij uitstek nationaal wil zijn en in typisch nationale aangelegenheden de leiding wil nemen.

Na anderhalf uur mocht ik binnenkomen. Archimandriet Damaskinos vergezelde mij, daar de aartsbisschop uitsluitend nieuw-Grieks spreekt, géén andere taal; er was dus een tolk nodig.

Ik vond in een kamer naast die waar ik vandaan kwam een oud man achter een bureau gezeten. Hij droeg op zijn hoofd het kalimafion, met afhangende sluier, het onderscheidingsteken van de Griekse geestelijken. Aan een gouden keten hing op zijn borst geen kruis of medaillon, maar een soort gouden adelaar, het teken van zijn waardigheid.

In zijn linkerhand hield hij een kralensnoer vast, waar hij voortdurend mee speelde, op de wijze als men vele mannen in het Oosten ziet doen, uitsluitend om de handen enige bezigheid te geven als zij geen sigaar, sigaret of pijp vasthouden. Hij zag er oud uit, tegen de tachtig, en ietwat vermoeid. Het was de aartsbisschop van Athene, Mgr. Spiridion, een machtig en invloedrijk man in het land van Hellas.

Met een vriend.

Toen ik hem vertelde, dat ik hem gaarne enkele vragen wilde stellen voor een artikel in De Gelderlander, zeide hij, dat hij niet geïnterviewd wilde worden, maar wilde spreken met een vriend. De tolk maakte mij duidelijk, dat ik niet lang van stof moest zijn, daar de bisschop erg moe was. Dat laatste was heel evident en daarom stelde ik hem maar meteen de belangrijkste vraag, die ik me voorgenomen had hem te stellen. Ik vroeg of de Katholieke Kerk vertegenwoordigd zou zijn op het grote feest, dat Griekenland zich opmaakte het volgend jaar te vieren: de herdenking van het feit, dat St. Paulus negentien eeuwen geleden naar Griekenland kwam om in Europa het Evangelie te verkondigen. Ik wist namelijk dat hieromtrent enkele moeilijkheden hadden bestaan. „Zeker, was het antwoord, deze zaak was in orde gekomen."

Kon Zijne Zaligheid er dan niet voor zorgen, dat de Griekse regering in het vervolg het niet meer zo moeilijk maakt aan Katholieke priesters om het land te bezoeken? Terwijl ieder ander een visum in een half uur kan krijgen, moeten zij daar weken, soms maanden op wachten.

Met deze vraag was meteen de verhoudingen tussen de Griekse en Katholieke Kerk aan de orde gesteld en daarom had ik tevoren aan Archimandriet Damaskinos gevraagd of het wel gewenst zou zijn haar te stellen. Deze had mij echter aangemoedigd.

Zusterkerken.

De aartsbisschop antwoordde met te zeggen, dat het hem zeer speet, dat zulke dingen gebeurden, terwijl Protestantse geestelijken en anderen vrij het land kunnen bezoeken. Wat de verhouding tussen de Katholieke en de Griekse Kerk betreft, hij beschouwde deze beide zeer oude Kerken als Zusterkerken en hij hoopte, dat de dag zou komen, dat zij weer zouden verenigd worden. Hijzelf was oud en zou die dag wel niet meer zien, maar misschien zou ik het mogen beleven.

Het verlangen naar kerkelijke eenheid bleek zeer oprecht gemeend te zijn bij de aartsbisschop en ook bij verschillende andere orthodoxe geestelijken, die ik nog heb gesproken, vooral bij de secretaris der H. Synode. Zij stellen zich deze eenheid echter voor als een eenheid van gelijkberechtigde kerken, terwijl wij Katholieken slechts van één Kerk willen spreken en dan alle consequenties trokken uit het woord van de Stichter der Kerk: Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal ik mijn Kerk bouwen.

Op mijn vraag wat de Grieks-Orthodoxe Kerk deed ter bestrijding van het Communisme, werd mij geantwoord, dat de communisten allen als godlozen zijn te beschouwen en dus tot géén Kerk behoren. Conclusies moest ik hieruit blijkbaar zelf trekken. In verband met dit laatste vertelde mij Archimandriet Damaskinos later nog, dat hij er in Moskou van officiële regeringszijde op was gewezen, dat daar de bestrijding van de godsdienst voortgang vindt, ondanks de vrijheid, die aan de Kerk wordt toegestaan.

Na het korte onderhoud nam ik afscheid van de aartsbisschop, die mijn hand met beide handen greep en hartelijk schudde. Moge zijn wens voor de hereniging der Kerken in vervulling gaan!

EINDELIJK WEER ETEN — Vader en moeder omgekomen in de gruwelen van de Koreaanse oorlog en het kind een zwervertje te midden van dood en verderf. Hij werd opgenomen in het pas opgerichte V.N.-weeshuis in Seoel en is hier bezig aan zijn eerste maal. Toen Seoel enkele dagen geleden ontruimd moest worden, zijn de kinderen in der haast per vliegtuig naar een naburig eiland geëvacueerd.

NIEUWS VAN OVERAL

BEKEERDE KAPPER.

Singapore — Een Chinese kapper heeft zich in de staat Pahang (Malakka) bij de politie aangegeven. Hij heeft een leidende functie bekleed als politiek commissaris van de communisten, aldus deelt de regering van Malakka mede. De kapper heeft verklaard, dat het bestuur van de communistische partij in Malakka zich als onafhankelijk van de communistische partij in China beschouwt. Er was bij zijn weten geen contact geweest tussen Rusland, China en de communisten op Malakka. Deze laatsten hadden geen materiële of financiële steun gevraagd. De beloning, die zij verwachten, is volgens hem een krachtige positie, „wanneer Rusland de rest van de wereld zou beheersen".

DE ERFENIS VAN EEN ZWERVER.

Valenciennes (Noord - Frankrijk) — Vijftien jaar was Claude-François Bonnet, een Franse zeeman-avonturier uit de tweede helft van de 18e eeuw, toen het hem thuis te benauwd werd. Hij liep van huis weg en reisde met een Engels schip naar Madagascar. Daar ontstonden moeilijkheden met de inboorlingen. Bonnet werd gevangen genomen. Hij wist evenwel te ontsnappen en zijn zwerversleven voort te zetten. Het werd bekroond met een huwelijk met de dochter van de koning van Sainte Marie, een klein, ter hoogte van de Oostkust van Madagascar gelegen eiland. Bonnet werd vrijwel heerser van het eiland; hij verkreeg uit nalatenschap een groot fortuin.

Doch zijn zwerversnatuur maakte, dat hij ook niet voor goed op Sainte Marie wilde blijven. Hij verliet het eiland en **vestigde zich later in Calcutta.** Hij nodigde familie-leden uit zich bij hem te voegen en mede te genieten van zijn rijkdom, doch zijn bloedverwanten gaven taal noch teken.

Verontwaardigd besloot Bonnet zijn familie-leden twee generaties lang van alle aanspraken op zijn nalatenschap uit te sluiten. Doch de thans levende generatie van nakomelingen van Bonnet heeft weer hoop opgevat in de nagelaten rijkdommen te mogen delen. Drie hunner hebben zich uit de Noordfranse stad Valenciennes naar het Belgische dorpje Saint Guislan begeven, waar zij zich bij twee andere zullen aansluiten.

Men zal gezamenlijk pogen uit oude documenten, die zich in het plaatselijke raadhuis bevinden, bewijzen te verkrijgen voor de verwantschap met wijlen de zeeman - avonturierrijkaard Claude-François Bonnet. De hoop van Bonnet's nakomelingen is gestegen, toen een Belgisch dagblad kort geleden een verhaal over hem publiceerde.

GEVANGENEN ONTVOERD.

Teheran — Tien leiders van de pro-communistische Perzische Toedeh-partij, die sinds de aanslag op de sjah twee jaar geleden in een gevangenis te Teheran zaten opgesloten, zijn Vrijdagavond daaruit ontvoerd. Een vrachtwagen van het leger met geuniformeerede soldaten en officieren, verschenen aan de gevangenis om de gevangenen zogenaamd voor een verhoor te halen. Sindsdien is niets meer van hen vernomen.

TE NA AAN HET HART.

Rome — Italo Foschi, de vroegere president van een Romeins voetbal elftal, stierf aan een hartverlamming toen hem verteld werd, dat zijn elftal voor de vijfde maal achtereen verloren had.

Van de boekenplank

DE BROEDERSCHAP VAN DE RODE HAREN

Een kostelijk boek, vol humor en onlogica, vol charme en komische verwikkelingen, dat is Leonard's Roggeveen „De broederschap van de rode haren". Een dwaze geschiedenis, waarbij Piet, die rode haren moet hebben en ze achteraf toch weer niet heeft, ƒ 2000.— minus ƒ 2.10 zijn eigendom kan noemen, indien hij zich maar aanmeldt. En dan momt er een vergadering van roodharige vrijgezellen, Yspeert, Kaasjager en Lattimer worden privé detectives en zullen die Piet wel eens opsnorren. Hoe? Wel, dat moet U zelf maar lezen. Zij slagen er in maar eer het zo ver is, hebben we heel wat kostelijke onzin moeten verwerken, hebben we dikwijls van de ene dwaze avontuur in de andere moeten vallen.

Degenen, die dit boek in handen nemen, kunnen er niet eerder afscheid van nemen dan nadat de laatste pagina is verwerkt. Leonard Roggeveen heeft met dit werk een kostelijke bijdrage geleverd in de serie goede lectuur. En niet alleen voor jongens, maar voor iedereen, die een gulle lach weet te waarderen en die de humor nog steeds al het beste wapen beschouwt tegen de zwartgalligheid des levens. Het is een unieke uitgave, welke verzorgd werd door **G. B. van Goor Zonen's uitgeversmij** te den Haag.

GIANELLA — het zesjarige Italiaanse wonderkind, dat reeds orkesten dirigeert, arriveerde te Parijs voor een uitvoering die zij in de Selle Pleyel zal geven. Hier ziet men haar in gesprek met een Parijse taxi-chauffeur.

Minister van Schaik Confereert met de Curacaose pers

Weinig détails maar grote tevredenheid.

Daar de besprekingen met de daarvoor in aanmerking komende instanties, o.a. de commissie ad hoc, nog steeds in volle gang zijn, kon minister van Schaik op een gisteren gehouden persconferentie natuurlijk moeilijk iets zeggen over de resultaten, die bereikt waren. Wel kon Zijne Excellentie verklaren, dat hij alle samenwerking ondervond, die nodig is om tot een bevredigende oplossing te komen. Ook de Arubanen werken constructief mede. de belangstelling is groot, want er wordt met liefde aan de beraadslagingen deelgenomen. Natuurlijk verheelde Zijne Excellentie zich niet, dat er geschilpunten waren. Wat speciaal Aruba betreft zag de Minister de zaak zó, n.l. dat Aruba losser wil staan ten opzichte van Curaçao, daarentegen de banden met Nederland sterker wil aanhalen.

Minister van Schaik gaf een korte uiteenzetting van de ontwikkeling der autonomie, die tenslotte resonneerde in een eilandregeling, welke naar de Staten gezonden werd voor advies.

Nadat advies was uitgebracht, deed de Minister de Staten een schriftelijk beschouwing toekomen, waarin zo veel mogelijk rekening gehouden werd met de desiderata van de Statenleden en met de in de Ned. Antillen levende stromingen. Er bleven tal van punten over, die nog nadere toelichting vereisen. Daar het de bedoeling is van de Ned. Regering een eilandenregeling te verschaffen, die goed zal werken, meende de minister er goed aan te doen, persoonlijk nog eens naar hier te komen, teneinde overleg te plegen over al die punten, welke nog niet konden worden geregeld.

De minister kon in dit verband weinig zeggen over de resultaten der besprekingen, wèl kon hij verklaren, dat hij alle medewerking had ondervonden. Belangrijk noemde hij de vergaderingen, die hij had gehad met de uit de Staten geformeerde commissie ad hoc — wij schreven hierover reeds — die goede voortgang maakten. Deze besprekingen zijn nog niet ten einde, zij duren voort. Doch Minister van Schaik verklaarde er bij, dat hij geen haast had, hij wilde gerust wat langer blijven, indien de zaak daarmede gediend kon worden.

Op een desbetreffende vraag verklaarde minister van Schaik, dat er ten aanzien van verschillende punten ook verschillende stromingen heersen. Doch over het algemeen zag de minister de besprekingen toch niet al te ongunstig in. De minister kon wel mededelen, dat hij niet ontevreden was over de gang van zaken, doch, aldus de minister, men moet de dag niet al te vroeg prijzen.

Het was wel zo, gaf de minister toe, dat de Eilandregeling een interne aangelegenheid is, doch het initiatief is van de N.A. uitgegaan om de medewerking van de Nederl. Regering in te roepen. Indien alle eilanden het eens waren over de aangelegenheden, die met de autonomie samenhangen, zouden de Antillen zelf hun regelingen uit kunnen werken. Maar dat bleek niet het geval te zijn.

De Arubanen werken op constructieve wijze mede aan de tot stand koming van het ontwerp en de minister had nimmer te klagen over een negatieve houding. Natuurlijk zal hij met alle wensen en belangen van het eiland Aruba rekening houden, doch de geschilpunten waren even talrijk als hemelsbreed uit elkander liggend.

Nu de eilandraden zullen optreden, krijgen de eilanden meer zelfstandigheid; zij krijgen meer armslag en vele bevoegdheden van de centrale regeringsraad gaan over op de eilanden.

Hoever men reeds gevorderd is, kon de minister niet zeggen; het ei was in ieder geval nog niet gelegd.

Wel deelde de minister nog mede, dat het financieel rapport van de commissie-Plantz een belangrijk stuk werk is en dat het rapport Kersten eveneens onderwerp van bespreking is geweest.

Z. E. Minister van Schaik hoopte evenwel de Eilandenregeling spoedig in het Staatsblad te hebben en verwachtte, dat in de loop van dit jaar met de gedeeltelijke invoering van de Eilandenregeling begonnen kan worden. De volledige taak van de autonomie moet niet onmiddellijk op de schouders van de eilanden komen te rusten. dit moet groeien, aldus verduidelijke de minister nog.

De Minister stipuleerde nadrukkelijk, dat hij geen experiment wilde, daarom zou hij er alle tijd voor nemen en inlichtingen inwinnen bij alle daarvoor in aanmerking komende instanties. Wij zijn nu in het stadium gekomen van de wetgevende arbeid, aldus de minister; het is het stadium van de politieke partijen reeds lang gepasseerd, daarom zou de minister de politieke partijen niet inschakelen.

Het is een ingewikkelde materie en het valt daarbij op, dat er betrekkelijk weinig personen zijn, die de mérites ervan geheel doorgronden. Dit is de minister wel gebleken bij zijn besprekingen.

Naar aanleiding van een desbetreffende vraag, of de eilandregeling wel soepel zou werken voor de Bovenwindse eilanden, nu de I.R. deze gebieden heeft geformeerd tot één eilandgebied, dus met één eilandraad en één gezaghebber, antwoordde de minister, dat de practijk wel zal uitwijzen, of er bezwaren zijn. De I.R. heeft deze eilanden tot één gebied geformeerd, doch dat sluit niet uit, dat men op de eilanden zelve autonome regelingen kan treffen.

Ook werd nog gesproken over de z.g. Arubaanse commissie, die door de minister niet ontvangen „zou" worden. De minister verklaarde, dat hij moeilijk kon gaan praten over onderwerpen, die niet tot zijn domein behoren. Ik ben hier gekomen voor de eilandregeling, aldus de minister en ik heb dus met andere zaken dan de eilandregeling, weinig te maken. Natuurlijk verklaarde de minister zich bereid naar Aruba te gaan, indien zulks nodig mocht blijken, doch de plaats waar deze besprekingen gehouden worden, is van minder belang. Belangrijk is wel de geest en de sfeer, waarin de besprekingen gehouden worden.

Hiermede komen de hooggespannen en in niet al te best Nederlands gestelde artikelen van ons eerste Arubaanse dagblad „Aruba News" wel in een onvoordelig daglicht te staan.

IRIAN-DEBAT UITGESTELD.

's-Gravenhage — Het ANP vernemt, dat van de zijde van het Nedrlandse kabinet enig bezwaar bestaat tegen het tijdstip der behandeling van de regeringsnota over Irian door het parlement. De minister zonder portefeuille mr Van Schaik vertoeft op het ogenblik in West-Indië en wordt eerst Donderdag 18 Januari terug verwacht. Met het oog op bepaalde eventualiteiten bij de behandeling in de Tweede Kamer zou het kabinet liever zien, dat de behandeling van deze kwestie enige dagen later zal plaats hebben. Of de voorzitter van de Tweede Kamer zijn voornemen nog zal wijzigen, dient te worden afgewacht.

MINISTER VAN SCHAIK VLIEGT NAAR NEDERLAND

Van bevoegde zijde vernemen wij, dat de vice-minister president, Z. Exc. Minister van Schaik Maandag a.s. om 8 uur met de KLM naar Nederland via de zuidelijke route zal terugkeren, teneinde tijdig in Nederland aanwezig te zijn om de Kamerdebatten over Irian te kunnen bijwonen.

DINER TER ERE VAN MINISTER VAN SCHAIK.

Gisteravond trad de Voorzitter van de Staten der Ned. Antillen op als gastheer bij een diner, dat op Piscaderaclub aangeboden werd aan Z. Exc. Minister van Schaik en diens medewerkers.

Mede zaten aan Z. Exc. Gouverneur Peters en de navolgende fractie leiders, mr. dr. da Costa Gomez (NVP), E. Jonckheer (DP), I. C. Debrot (KVP), Gerharts (Uni Bonaire), alsmede de griffier der Staten.

IN HET KORT

Het KLM vliegtuig dat Donderdag van Hato vertrok, landde hedenmorgen 08.24 Ned. tijd op Schiphol. De temperaturen waren 30 C en 25 C, resp 86° F en 77 F. Morgenavond zal de Mexicaanse zanger Tito Guizar voor het laatst in Roxy optreden. Naast de zware verkeersongevallen, waren er vier lichte aanrijdingen. In de Madurostraat had men tevergeefs getracht de winkeldeur van de koopman v.d.R. te forceren. P. verkoper in een zaak in de Herenstraat, deed aangifte van diefstal van een stretcher. De dader werd op heterdaad betrapt en ingesloten. S. werd ingesloten, daar hij diverse malen gereedschappen van zijn werkgever verduisterde. M. miste f 200.—, tijdens zijn werk in de cunucu hadden twee jongens dit geld uit zijn zak gehaald. De kinderpolitie bemoeit zich er nu mee. De kellner J. in een restaurant in Punda kreeg van een klant S. een trap tegen zijn borst, hij had meningsverschil over de te betalen rekening. Van D. werd uit een garage op Zeelandia een bedrag van f 137.— gestolen R., die zijn auto had geparkeerd op de Ruyterkade, zag zijn antenne van de radio weggenomen.

DE VERKEERS-ONGEVALLEN EISEN EEN DODE.

Gistermiddag werd op de weg naar Fuik (ter hoogte van Porta Blancu) de 6-jarige J.R. door een auto aangereden, toen hij vlak voor de wagen de weg wilde oversteken. Met een hoofdwond en schaafwonden is hij in het Sanatorium opgenomen.

Op de Schottegatweg, ter hoogte van het Zuikertuintje werd om 16.45 de 24 jarige R. Martina aangereden, tengevolge waarvan hij later in het Hospitaal overleed.

M. reed met zijn motor achter een truck, die links afsloeg om de Pos Cabai-weg in te rijden. Terwijl hij links afsloeg reed net M. voorbij om de truck te passeren en werd dus geraakt. Met een schedelfractuur werd hij naar het St. Elisabeths Gasthuis overgebracht, waar hij is overleden.

De H.E. pater Vicaris L. van Rooy heeft het slachtoffer van de H.H. Sacramenten der Stervenden voorzien.

Op Hato is de 36-jarige A.V. door een truck aangereden. De aangeredene liep een gecompliceerde rechteronderbeenbreuk en een hersenschudding op. Hij is in het Gasthuis opgenomen.

Tot slot werd op de weg naar Westpunt (Zeegoe) een koe aangereden. Hij stak de weg over zonder de auto te bekijken. Aan de achterpoot gewond en ter plaatse afgemaakt.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

IJssel naar Aruba, *Brazile* naar Cartagena, *Tosca* van Christobal naar Antwerpen, *Vindeggen* van New York naar P. Cabello, *Tapanahony* van S. Domingo, *Carabobo* van Las Piedras naar Coro en *Bolivar* van P. Cabello naar Las Piedras.

Kwartz de heer G. Amelink benaderd met de vraag, of hij bereid was zijn aanklacht tegen het statenlid J. Yrausquin in te trekken, indien deze laatste de heer Amelink zijn excuses zou betuigen voor hetgeen in de laatst gehouden statenvergadering is voorgevallen.

De heer Amelink heeft hierop bevestigend geantwoord, doch de excuses hebben hem tot op heden nog niet bereikt. Voorts vernamen wij, dat de heer Amelink gisteren werd verhoord.

H. Officie verbood priesters lid te zijn van Rotary

Vaticaanstad — De Congregatie van het H. Officie, het hoogste tribunaal van het Vaticaan voor kwesties van geloof en zeden, heeft aan r.k. priesters verboden lid te worden van de organisatie van Rotary-clubs of bijeenkomsten hiervan bij te wonen.

Naar aanleiding van dit verbod heeft de r.k. bisschop van Fort Wayne in Indiana gezegd ervan overtuigd te zijn, dat het Vaticaan verkeerd is ingelicht over de Rotary-clubs in de Verenigde Staten. Volgens hem ligt de moeilijkheid in de Latijnse landen en zal het Vaticaan het verbod intrekken, zodra deze aangelegenheid opgehelderd is. Percy Hodgson, de voormalige voorzitter van de Internationale Rotary, heeft verklaard verbaasd te zijn over het verbod. Persoonlijk is hij ~~erven overtuigd~~, dat er geen verband is tussen Rotary en vrijmetselarij of enige andere organisatie. Bij bezoeken aan kerkelijke leiders heeft hij niets gevonden, dat kon wijzen op een controverse tussen Rotary en het kerkelijk program.

ARUBA

BEMIDDELING.

Naar wij vernemen heeft mr. I. C. Debrot en daarna de gezaghebber op Aruba, mr. L. C.

Sportnieuws uit Holland

Niet P. S. V. verloor, doch Eindhoven

Voetbal

Door foutieve berichtgeving is in ons verslag van Woensdag jl. de eerste nederlaag vanP.S.V. tegen Eindhoven gemeld. Uit nader door ons ontvangen verslagen blijkt juist het tegenovergestelde en heeft P.S.V. zijn elfde achtereenvolgende overwinning behaald. Het is echter een zeer onaangename wedstrijd geworden, met een summum aan spanning en sensatie.

Echter na afloop moesten leden van het Eindhovense politiecorps scheidsrechter Van Vught beschermen tegen driftige elementen , onder de Eindhovense supporters, die de nederlaag van hun favorieten niet konden verkroppen en het op de leiding van scheidsrechter Van Vught schoven. Al met al. P.S.V. heeft gewonnen. eerlijk gezegd niet onverdiend, al was het een zeer gelukkige overwinning. Het geluk dat P.S.V. Zondagmiddag jl. had, was het geluk van de sterkste. Dat in ons landje ondanks amateurisme de belangstelling voor Koning Voetbal nog zeer groot is getuigt de cijfers van de afgelopen Zondag. Bij de Rotterdamse „derby" trok 31.000 bezoekers, de grote strijd te Eindhoven 20.000 enthousiasten. In Haarlem waren 10.000 toeschouwers getuigen van de zeer verrassende 3—0 nederlaag van R. C.H. tegen Haarlem en in Chevremont waren 2000 Limburgers bij Chèvremont — Maurits.

De K.N.V.B. heeft het programma van 7 Januari, voor zover niet gespeeld. verschoven naar Zondag 14 Januari.

De derde Cup-ronde

Afgelopen Zondag bracht de derde Cup-ronde in Engeland opzienbarende verrassingen. De derde Klasser Carlisle, vergezeld van 3000 supporters, bedwong onder groot enthousiasme van hun aanhang en bewondering van iedereen 't grote Arsenal op het terrein der Londenaars: 0—0. Het werd een pracht voetbalgevecht, dat vooral de dappere verdediging der bezoekers menig ovationeel applaus bezorgde.

Tottenham Hotspur, de leider in de eerste divisie, die volgens de voetbalprofeten cup èn kampioenschap zou winnen keerde met een 2—0 nederlaag terug uit Hudersfield, verslagen door een ploeg, die zeven keer achtereen het onderspit moest delven. Liverpool, verleden jaar nog cup-finalist, verloor met 3—1 van de derde divisie-club Norwich. 30.000 toeschouwers woonden deze wedstrijd bij en zagen Norwich een zo prima wedstrijd spelen, dat de eerste klassers er bijna niet aan te pas kwamen.

In de Italiaanse voetbalcompetitie heeft de club van Faas Wilkes, Internazionale, zijn leiders-positie versterkt door een 3—1 overwinning op Turijn. Zowel in de eerste als in de tweede helft demonstreerde Faas Wilkes zijn schotvaardigheid en scoorde 2 doelpunten.

Hockey.

In de eerste Klasse van de hockeybond werden slechts 5 wedstrijden afgelopen Zondag gespeeld: vier in het Westen, een in het Oosten. Het belangrijkste wapenfeit is wel de 0—5 zege van de Gooische H.C. op H.D.M. De Bussummers bezetten nu de 3e plaats op de ranglijst, na de leider H.H.Y.C., dat Hilversum met 1—5 versloeg en Togo, dat met een schrale 1—0 zege over Be Fair genoegen moest nemen. De twee andere uitslagen waren: B.M.H.C. — Laren 0—0 en Arnbean — Upward 6—1.

Vierdaagse: 24 — 27 Juli.

Het bestuur van de Nederlandse bond voor Lichamelijke Opvoeding heeft besloten de internationale vierdaagse afstandsmarsen dit jaar wederom te Nijmegen te houden van 24 tot en met 27 Juli.

Wielrennen

De Franse achtervolgingskampioen Matteoli heeft op de Parijse baan Wim van Est in een achtervolgingsrace geklopt. Matteoli haalde de Nederlander na 3,625 km in.

KLM BRIDGE DRIVE.

Donderdag j.l. werd de eerste KLM drive in 1951 gehouden in de KLM societeit. Het bestuur van de ontspanningsvereniging „De West" kondigde aan dat deze wedstrijd de eerste zou zijn van een serie van acht drives waarvan de zes beste wedstrijden individueel mee tellen voor een totaal klassement. Voor deze wedstrijden wordt een aantal fraaie prijzen beschikbaar gesteld.

De uitslag van de eerste drive was:

1: mevr. Meyer en R. Kelder 4.480 pt.; 2: dhr. Hulsing en de Vos 4.360 pt.; 3: dhr. A. Meyer en Barendsma 3.230 pt.

De „slam prijs" was voor de heren Loog en Bos. Het was een zeer geanimeerde wedstrijd; er werd aan 14 tafels gespeeld.

WERELDNIEUWS

EVACUATIE VAN HONGKONG

Hongkong. — De leiding van verschillende Amerikaanse zendingsverenigingen heeft ong. 2000 van de 3000 zich in China bevindende zendelingen verzocht, China te verlaten „in verband met de hevige anti-Amerikaanse campagne" waardoor deze zendelingen sedert 2 maanden hun taak niet konden vervullen. In gezaghebbende kringen wordt vernomen, dat de zendelingen de communistische autoriteiten om een uitwijs visum hebben verzocht. De meesten hunner zouden China niet eerder dan over enige maanden kunnen verlaten, aangezien de visumformaliteiten veel tijd in beslag nemen. Men denkt, dat het besluit om de meeste zendelingen naar de Ver. Staten terug te roepen, werd genomen als gevolg van het onderhoud, dat bisschop Ralph Ward, hoofd van de Amerikaanse methodistische kerk in China, die onlangs uit Sjanghai is teruggekeerd, met het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft gehad.

PANDIT NEHROE NAAR PARIJS

Parijs. — De premier van India, Pandit Nehroe, zal 16 Januari naar Parijs komen voor een tweedaags bezoek, aldus wordt in kringen van de Indiase ambassade te Parijs vermeld.

Een hoge functionaris van de ambassade kon niet bevestigen of er tijdens Nehroes bezoek een conferentie van alle Indiase diplomatieke hoofden in Europa zou worden gehouden, maar dat is mogelijk, verklaarde hij.

Van de handel

MARALYN.

Ter kennismaking kregen wij van de Centrale Handelsmij. alhier „Maralyn", een nieuwe en voedzame melkdrank. En laten wij er onmiddellijk aan toevoegen, de kennismaking is ons best bevallen. De „Maralyn milk plus' is zuivere volle en romige melk, waarin suiker en andere waardevolle en vitaminen rijke stoffen zijn verwerkt en die dit product tot een lekkernij bestempelen. Heet of koud water is het enige wat men nodig heeft om een heerlijke drank — voor de jeugd een voedzaam product — te bereiden. Wij geloven zeker dat „Maralyn" haar weg zal vinden in de huiskamers. Het is een melkdrank, waarvan gezegd kan worden, dat iedereen die heerlijk vindt.

SEA FURY IN ZEE GESTORT.

Valkenburg — Vrijdagmiddag 16 uur is een Sea Fury van de marineluchtvaartdienst, die gestationeerd was op het vliegveld Valkenburg, ter hoogte van Noordwijk aan zee in zee gevallen. Er is geen brand uitgebroken. De piloot is tot nu toe niet gevonden; reddingsboten zoeken naar hem.

INDONESIE

EEN TOONTJE LAGER?

Djakarta — Het wordt thans aan Nederland overgelaten te zeggen, wanneer de onderhandelingen over de toekomstige status van West-Nieuw-Guinea zullen worden hervat, zo verklaarde de Indonesische premier Mohammed Natzir vandaag tegenover het te Djakarta verschijnende blad „Pedoman". De premier zeide voorts, dat het Indonesische standpunt betreffende de basis, waarop de onderhandelingen konden worden hervat, resis „aan de gehele wereld bekend is".

(Eerder deze week had de premier in het parlement verklaard, dat de besprekingen slechts konden worden hervat op basis van de overdracht van de souvereiniteie over West-Guinea aan Indonesië).

AGENDA

WEST-END: „Father of the bride" Zaterdag 19 en 21.15 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Renegades of Sonora" Zondag 16.30 uur; „Wizard of Oz" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „Lawless code" en „Tito Guizar" Zaterdag 19 uur; „She wore a yellow ribbon" Zaterdag 21 uur en Zondag 20.30 uur; „Sage of the West" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Love Letters" Zaterdag 21 uur en Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Tarzan and the Slave Girl" Zaterdag 19 uur; „Western Gold" Zondag 16.30 uur; „Jiggs and Maggie in court" en Tito Guizar" Zondag 18.30 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 13 Januari 18 uur af tot Zondag 14 Januari 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: **Botica Wilhelmina,** Hendrikplein 7, tel. 2380 en **Botica del Pueblo,** Bredestraat 82 (O), tel. 3718.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: **J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en** nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Verhooren, Marktsraat 1, **tel. 1836.**

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 Muziek voor de Jeugd; 17.50 Uitzending voor de Strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Korte schets; 22.10 Gramofoonplaten; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 8.30 R.K. Kerkdienstuitzending; 9.30 Zondagmorgenmelodie; (±10.30 Culturele Causerie); 11.30 Protestantse morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Jascha Heifetz; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Katholieke Jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.20 „Spreekt met Vlaanderen, en het komt in orde"; 20.00 Nieuws; 20.03 Culturele Curiosa; 20.15 „De stem van Amerika"; 21.15 Caraibisch Overzicht; 21.30 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.30 Populaire Orkestwerken; 20.00 Nieuws; 20.05 **Anansitorie door J. H. Ferrier**; 20.21 Cabaretprogramma; 20.51 Persoverzicht; 21.06 Gram. muz.; 21.13 Avondgebed; 21.16 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.30 Concertgebouw-orkest; 20.30 Caraibisch Commentaar; 20.40 „Zondagavond-Serenade"; 21.00 Liturgische Avondoverdenking; 21.30 Sport; 21.56 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Zaterdag 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 Don Baker en Charly Kuntz; 19.30 Plantenpraatje; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: Ouverture; 7.15 Claudio Arrou, pianist; 8.00 Kerkdienst; 9.00 Sonate in f Appassionate van Beethoven; 9.30 R.K. Morgenwijding; 10.00 Concerto Grosso No. 6 in g. van F. Handel; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 15.00 Bharat Rosnhie; 15.30 Voor Jarige Hindostani; 16.00 Showboat van J. Kern; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 „The Lutheran hour"; 17.15 Naar bed; 17.25 Nieuws Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor de Jarigen op de Antillen; 18.00 „The Lutheran hour"; 18.30 Liederen; 19.00 Nieuws; 19.20 Cabaretprogramma; 20.00 „De Barbier van Sevilla;; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Weekend Wacht: 13 Jan. (18.30) — 15 Jan. (7.30): J. Kokshoorn, tel. 2038 bij geen gehoor, tel. 2400.

Personeel Afdeling:
13 en 14 Jan.: M. B. Lansink, tel. 2351—2141, Hotel Negropont; b.g.g. tel. 2400—2843—4.

Materialen Afdeling:
13 en 14 Jan.: A. M. de Mol, Hotel Kamer 22, tel. 2843—4.

Geneeskundige Dienst:
13 Jan (12.30) — 15 Jan. (7.30): Dr. Ansingh, tel. 2697; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
13 Jan.: P. W. K. Zuiderent, tel. 2950.
14 Jan.: A. de Troye, tel. 2694.

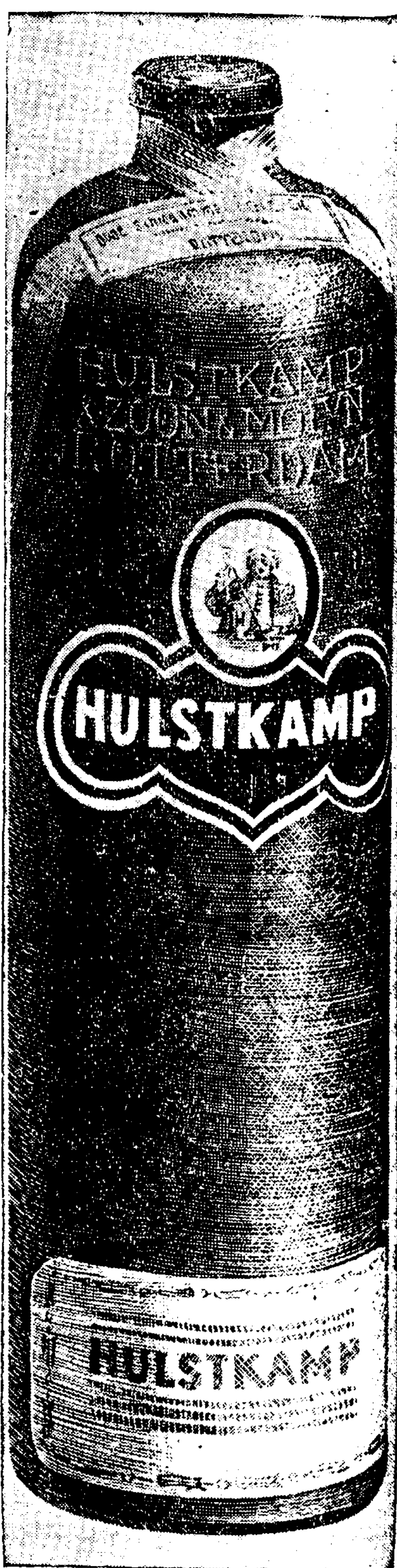
Scheepsagentschap:
13 Jan.: 08.00 — 18.00 uur kantoor, tel. 2458—2551.
14 Jan.: 18.00 — 08.00 uur W. R. Engelsmen, tel. 2304.
14 en 15 Jan.: 08.00 — 08.00 uur G. H. van Leeuwen, tel. 2174.

Dok Afdeling:
13 en 14 Jan.: Hr. Krane, tel. 2829.

Bioscoop: Zaterdag „Gun crazy"; Zondag „Under my skin". Toegang boven 16 jaar.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?

Dit week-end kunnen wij benzine halen bij: Pelayo Jansen — Sta Rosa; Pablo Frederick — Salinja; C. Winkel & Zonen — Rio Canario; Mevr. v.d. Mark — Cas Chiquito; Ellis & Dania — Molenplein; E. M. de Jongh — Mundo Nobo; J. P. Bakhuis — Berg Altena; Dario Cardoze — Hendrikplein en De Ruyterkade Pomp — De Ruyterplein.

Koninklijke familie uit Oostenrijk op Soesterberg geland

Amsterdam — De Koningin, Prins Bernhard en Prinses Beatrix zijn Vrijdagmiddag om 5 uur uit Oostenrijk op Soesterberg geland.

MGR. LEVEN VERTROK NAAR FLORES.

Rotterdam — Met de „Willem Ruys" is heden naar Flores vertrokken mons. H. Leven, apostolisch vicaris van de kleine Soenda-eilanden, die ongeveer een jaar in Nederland heeft vertoefd. Flores zal worden verdeeld in 3 vicariaten en in opdracht van de Paus zal hij deze gaan inrichten.

AT EIGEN VLEES IN BLIK.

Duivendrecht — Een koe van de veehouder gebrs Kolk te Duivendrecht is dezer dagen aan de maag geopereerd, omdat zij bij het eten van aardappelschillen zg. „scherp" naar binnen had gekregen. De operatie, die door dr M. Hoogstraten samen met dr Vreedriks, beiden uit Amstelveen pijnloos voor de koe werd uitgevoerd, terwijl het beest tussen de overige beesten in de stal verbleef, bracht aan het licht, dat zij een scherp stuk staaldraad van ongeveer 10 cm. en enige blikjes, waarin zich rookworst had bevonden, had ingeslikt. Het staaldraad had reeds een abces veroorzaakt. De patiënte is thans weer gezond.

Ons feuilleton

13 en één

6.

De juwelier en een vreemdeling, wiens identiteit nooit werd vastgesteld. werden doodgestoken. Men had hen letterlijk in stukken gesneden, heb ik horen beweren. Jullie geeft je fantasie maar weer de vrije teugel. De opaal in een klein, met wijn-rode zijde gevoerd etui verdween. En onze vriend Thraff Willcyzinski, stapelgek, verdween eveneens. Ik heb gezegd". En met een ernstig gelaat waarin zijn ogen ondeugend flonkerden, keek hij de anderen aan.

„Wat is er van hem geworden?" vroeg Dicks scherp.

„Dat weet niemand."

„Hij ging de opaal dus achterna — is spoorloos verdwenen?"

Parks knikte en Dicks gromde iets onverstaanbaars, waarna hij met zijn ogen een der Filippijnse bedienden een wenk gaf om zijn glas nog eens vol te schenken.

Hierop volgde een zo diepe stilte, dat toen Laufer-Hirth plotseling een walnoot kraakte, Will Little zo schrok, dat hij met een vaart overeind sprong uit zijn stoel. Sergeant Tom Blout onthaalde het gezelschap op zijn bulderend gelach.

HET MYSTERIE BEGINT MET DE DOOD.

„En heren", begon Mainwaring Parks vlug, bang, dat er weer zo'n onaangename periode van stilzwijgen zou intreden, „wij weten allen, waarvoor we hier bij elkaar gekomen zijn."

„Ik niet", bracht Dicks hem in herinnering.

„Oh", zei Parks en staarde even voor zich uit. „Kijk Dicks, het was eigenlijk ons voornemen de helezaak zoveel mogelijk geheim te houden, maar wij zijn hier ver verwijderd van de kletsende wereld en ik heb er zo'n idee van, dat het niet kwaad zou zijn als iemand als jij getuige was van onze — eh — transactie, als ik het zo zou mogen noemen. Kwaad kan het in geen geval en ik zou mijn vrienden willen verzoeken om — laten wij zeggen — een uur openhartig met elkaar te spreken. Ik sta voor de discretie van Mr. Dicks tenvolle in."

„Ik geloof ook, dat dat het beste zal zijn", zei Kapitein Temple. „Ik heb net een gevoel, alsof ik per gratie Gods mee mag doen aan iets, waarvan de kern me nog niet bekend is."

„Juist", zei Mainwaring Parks, „en toch is het heel eenvoudig. De oorzaak van ons samenzijn ligt eigenlijk in een gesprek, dat ik geruime tijd geleden gehad heb met ons aller vriend Laufer-Hirth. Wij bespraken een onderwerp, dat door alle eeuwen heen actueel gebleven is — edelgesteenten. Tijdens dat onderhoud bleek me, dat er zekere juwelen bestaan, die, evenals oude schilderijen, door authentieke ouderdom aan waard winnen: de werkelijke waarde van zo'n juweel kan verhoogd worden door de historie, die er aan verbonden is. Om het eens anders uit te drukken — een diamant wordt door een expert geschat, doch zodra komt vast te staan, dat die steen achtereenvolgens in het bezit is geweest van een aantal vooraanstaande figuren in de wereldgeschiedenis, dan stijgt de waarde van zo'n juweel aanzienlijk. Is dat duidelijk? Men zou een krankzinnig hoog bedrag kunnen vragen voor een juweel, dat eens het eigendom is geweest van een Cleopatra, of een Madame de Pompadour, of voor een steen, die Koningin Mary geschonken heeft aan Rizzio en die hij droeg, toen hij vermoord werd."

„Ik geloof, dat ik het begrijp", zei Dicks.

„Deze kwestie besprak ik met Laufer-Hirth, die meer verstand van historische juwelen heeft dan wie ook. Ons plan was een soort syndicaat te vormen, terwijl Laufer-Hirth naderhand voorstelde Paul Savoy te verzoeken, derde firmant te willen worden. Kort geleden is hij namelijk in het bezit gekomen van een juweel zoals wij die zoeken. Op mijn verzoek heeft hij het hedenavond meegebracht en zo dadelijk zullen wij zijn juweel gelijk met enkele anderen kunnen bewonderen.

Dat was de opzet. En die opzet leidt logisch, zij het dan ook door ongewone omstandigheden, tot deze samenkomst, Mr. Domino", hij knikte even in de richting van de Oosterling, die met aandacht had zitten luisteren, „vernam iets van onze plannen. Zoals u weet, heeft Mr. Domino een verre reis moeten maken. Ik roer zijn aangelegenheden zo licht mogelijk aan en zou er helemaal niets van zeggen, ware het niet, dat op een onverklaarbare wijze reeds iets is uitgelekt en zelfs in de pers werd bekend gemaakt. Er lopen geruchten, dat onze geëerde gast in zijn eigen land een groter patriot is dan de president ooit gekend heeft. Het is zijn wens een grote onderneming te financieren; of die onderneming naderhand een opstand, een revolutie, of een sociale vooruitgang zal zijn, is iets, dat ons niet raakt. De zaak, waar het op neer komt, is, dat Mr. Domino een fonds wil stichten, terwijl hij zijn plannen niet aan de grote klok wil hangen. Het kostte hem heel veel moeite de betreffende affaire te regelen, zonder er een al te grote publiciteit aan te geven. Hij deed me de eer aan met me in correspondentie te treden en wij kwamen overeen, elkaar in San Francisco te ontmoeten.

Voordat die ontmoeting kon plaats vinden, bleek echter, dat de politieke tegenstanders van Mr Domino lucht van de zaak hadden gekregen. Hij wist, dat hij achtervolgd en bespionneerd werd door lieden, die bereid waren hun eigen leven in gevaar te brengen en het zijne te doen eindigen, als zij hem daardoor konden dwarsbomen en zich in het bezit konden stellen van het voorwerp, dat hij te gelde wilde maken om in staat te zijn zijn plannen ten uitvoer te brengen."

Hij wachtte even en voegde er dan ernstig aan toe: „Het voorwerp, waarop ik doel, is natuurlijk „De Bloem des Hemels"."

Kapitein Temple begon zachtjes te fluiten. Hij scheen iets te willen zeggen, doch volstond er mee met hernieuwde blangstelling naar Mr. Domino te kijken. Dicks vroeg echter kort en scherp:

„De Bloem des Hemels? Wat is dat?"

„Je hebt toch wel eens van de Groot Mogol gehoord, Dicks?" vroeg Parks een beetje beschermend. „Men heeft wel eens beweerd, dat dit de grootste diamant ter wereld zou zijn. Misschien heb je ook wel eens gehoord van de Orloff, die een half millioen dollar gekost heeft en geschonken werd aan Catharina de Derde van Rusland? Die steen woog 194 karaat. Iedereen weet dat de Kohinoor, de diamant van Koningin Victoria 100 karaat weegt. Vele experts zijn van mening, dat de Orloff en de Kohinoor vroeger één enkele steen geweest zijn — en dat die steen de Groot Mogol was. Anderen zijn van mening, dat de Groot Mogol nooit versneden werd, doch eenvoudig verdween."

„Net als die Opaal", merkte Dicks een weinig geringschattend op.

„Enkelen zijn van mening", ging Parks voort, „dat de Groot Mogol, de kostbaarste diamant ter wereld, het hart is geworden van de Bloem des Levens". Zijn ogen begonnen te glinsteren. „Stel je eens voor. Het hart van die kunstmatige bloem wordt gevormd door de kostbaarste diamant ter wereld, de blaadjes zijn van smaragd, de dauwdruppels van grote paarlen...."

„Juist een snuisterijtje om in je zak te steken en altijd bij je te dragen", zei Dicks droog.

„Mr. Domino wist heel goed, dat hem in San Francisco de ernstigste gevaren dreigden en heeft daarom ook voorzorgsmaatregelen getroffen. Bovendien was het zijn verlangen, dat de onderhandelingen in het diepste geheim gevoerd zouden worden. Het zou heel verstandig geweest zijn, als wij de onderhandelingen in een der grote steden hadden geopend. Daarom koos ik deze plaats uit. Zou er op de hele wereld wel een plekje te vinden zijn, waar wij minder kans zouden lopen om gestoord te worden dan hier? Niemand weet of vermoedt ook waar wij heen gegaan zijn."

„Ik ben blij, dat ik aan je uitnodiging gehoor heb gegeven" zei Kapitein Temple, „al valt hetgeen ik heb meegebracht, geheel in het niet, vergeleken bij de Bloem des Hemels."

Mr. Domino hief glimlachend zijn hand op.

„Het stemt me prettig, dat onze waarde gastheer de moeite heeft willen nemen u deze zaak uiteen te zetten, aangezien het mij daardoor gemakkelijker valt u een duidelijk denkbeeld van de situatie te geven. Er staat zoveel op het spel, heren, veel meer dan mijn eigen leven — het lot van mijn arme volk — dat ik genoodzaakt was de grootst mogelijke voorzichtigheid te betrachten. Als laatste voorzorgs- en veiligheidsmaatregel heb ik een zo goed als waardeloze imitatie van de Bloem des Hemels laten vervaardigen. Deze imitatie heb ik meegebracht, aangezien ge daaraan genoeg kunt zien. Het origineel bevindt zich in een kluis in San Francisco."

Iedereen keek hem verwonderd aan, maar langzaam wendde die blikken zich weer van zijn gelaat af. Een zweem van een glimlach beroerde de lippen van Paul Savoy.

„Deze laatste veiligheidsmaatregel", peinsde hij, „is iets dat hem nu pas te binnen geschoten is. Met andere woorden — Mr. Domino zit te liegen!"